

24865

T.C.
SELÇUK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**HAFİF BETONDAN İMAL EDİLMİŞ BETONARME KİRİŞLERİN
DAYANIM VE DAVRANIŞI**

A.Kerim İLGÜN

İNŞAAT ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Bu tez .../.../1992 tarihinde aşağıdaki jüri tarafından kabul edilmiştir.

Doç.Dr.Muhammed D. TEKİN
(Danışman)

(Üye)

(Üye)

ÖZET

Bu çalışmada, hafif agregadan elde edilmiş betonlar ve bu betondan imal edilmiş betonarme kirişlerin dayanım ve davranışları teorik ve deneysel olarak incelendi. Hafif agregadan imal edilmiş betonarme kirişlerin kullanılabilirliği hakkında sonuca varıldı.

Birinci bölümde, hafif agregalar ve bu agregalardan beton taşıyıcı elemanlar ve kirişler imal etmenin faydaları sakıncalı yönleri anlatılmıştır.

İkinci bölümde, hafif agregadan imal edilen beton ve kirişler üzerinde yapılan deneysel çalışmalar ve sonuçları anlatılmıştır.

Üçüncü bölümde, deneylerde kullanılan Madenşehri hafif agregasının özellikleri TS 3529 ve TS 3526'ya göre incelenerek beton yapımında kullanılabilirliği incelenmiştir.

Dördüncü bölümde, söz konusu hafif agreganın kullanılmasıyla taşıyıcı olarak kullanılabilcek beton imali için gerekli birleşim hesapları verilmiştir.

Beşinci bölümde, birleşim hesapları yapılan hafif betonlar dökükerek laboratuvara 28 günlük mukavemetleri ölçülmüş ve elde edilen sonuçlar verilmiştir.

Altıncı bölümde, kiriş deneylerinin yapımı için imalatı Konya Anadolu Sanayiinde yaptırılan beton kırma presinin özellikleri ile tasarım hesapları verilmiştir.

Yedinci bölümde, hafif betonarme kirişlerin yük altındaki dayanım ve davranışları teorik olarak incelenmiştir.

Sekizinci bölümde, hafif betondan imal edilmiş kirişler üzerinde yapılan deneyler ve elde edilen sonuçlar verilmiştir.

Dokuzuncu bölümde, imal edilen betonarme kirişlerin teorik ve deneysel moment kapasiteleri ile sehim değerleri karşılaştırılarak sonuçlar karşılaştırılmış ve hafif betondan imal edilen kirişlerin emniyetle taşıyıcı kiriş olarak kullanılabileceği sonucuna varılmıştır.

ABSTRACT

This Study concrete and beams obtained from light weight aggregate are investigated from the point of view of strength and behaviour. Results are derived from the point of view of usability.

In the first chapter, some information about light weight aggregates and concret produced from this aggregate are given.

In the second chapter, previous studies made about the aboue subject are summarized.

In the third chapter, aggregates that will be used in this study and the properties of these aggregates due to TS 3529 and TS 3526 are investigated.

In the fourth chapter, the calculations of concrete mixes that will be produced according to TS 2511 are given.

In the fifth chapter, the phsical and mechanical results obtained from the concrete specimens are given.

In the six chapter, the properties and design of the flexural beam testing machine which is manufactured in Konya is given.

In the seventh chapter, reinforced concrete beams subjected to simple bending are investigated from the point of view of strength and behaviour.

In the eighth chapter, the laboratory results obtained from the testing of the four beams with regard to load and deflections are given.

In the nineth chapter, the theoretical and laboratory moment capacities and deflections of the beams tested in the laboratory are compared. It was denved that reinforced concrete beam with light weight aggregates can be used as load carrying beams in buildings.

TEŞEKKÜR

Bu çalışma konusunu bana veren ve yaptırılan kiriş kırma presine ödenen paranın 13.300.000 TL sini çeşitli kurum ve kuruluşlardan yardım alarak presin yapılmasını gerçekleştiren ve çalışmalarım bütün sahalarında beni yönlendiren danışmanım sayın Doç. Dr. Muhammed D. Tekin'e, çalışmalarımı yapabilmem için laboratuvar imkanlarını sonuna kadar kullanmama izin veren bölüm başkanımız Prof. Mustafa Karaduman'a, çalışmalarımı tamamlayabilmek için gerekli kiriş kırma presini yaptırmamızda teknik yönden yardımcı olan Öğr. Gör. Mak. Yük. Müh. M. Şekip Alp hocam'a, kiriş kırma presinin yapılmasına maddi katkıda bulunan, Sayın Konya Çimento Sanayii A.Ş. yetkililerine, Sayın İnş. Müh. Ali Sandıkçı'ya, Sayın İnş. Yük. Müh. Nazif Yardımcı'ya, Sayın Rıfat Öz'e, Sayın Müteahhit Yalçın Demiröz'e, Sayın Konya Ticaret Odası yetkililerine, İnş. Müh. Odası yönetim kurulu üyelerine, Sayın İnş. Müh. Remzi Akhan'a, Madenşehri Ponza ocağı işletmecisi Sayın Abdullah Yaman'a, laboratuvar çalışmalarım sırasında yardımcılarını esirgemeyen İnş. Müh. Ulviye Atay, Tekniker Naci Alatlı ve Tekniker Doğan Baldan'a ve ayrıca tez yazım sırasında yardımcılarını esirgemeyen İnş. Müh. Sevil Çenesiz, İnş. Müh. Ramazan Günal'a, Emre grafik yazım bürosuna sonsuz şükranlarımı sunarım.

İÇİNDEKİLER

ÖZET.....	I
ABSTRACT	II
TEŞEKKÜR.....	III
İÇİNDEKİLER.....	IV
TABLolar	VIII
KULLANILAN SEMBOLLER	IX
KISALTMALAR	IX
1. GİRİŞ	1
1.1. Çalışmanın Gayesi	1
1.2. Hafif Betonlar.....	2
1.3. Hafif Betonun Üstünlükleri	3
1.4. Hafif Betonun Sakıncaları.....	4
1.5. Taşıyıcı Hafif Betonlar.....	4
1.6. Doğal Hafif Agregalar.....	5
2. KAYNAK ARAŞTIRMA.....	6
3. MATERİYAL VE METOD	8
3.1. Materyal	8
3.2. Metod	8
3.2.1. Ponza taşının özelliklerinin tayini	9
3.2.1.1. Birim ağırlık deneyleri	9
3.2.1.1.1. Sıkışık birim ağırlık deneyi.....	9
3.2.1.1.1.1. Kullanılan aletler	9
3.2.1.1.1.2. Deney numunesi	9
3.2.1.1.1.3. İşlem.....	9
3.2.1.1.1.4. Hesaplama ve sonuçların gösterilmesi.....	10
3.2.1.2. Gevşek birim ağırlık deneyi	12
3.2.1.2.1. Kullanılan aletler	12
3.2.1.2.2. Deney numunesi	12
3.2.1.2.3. İşlem	12

3.2.1.2.4. Hesaplama ve Sonuçların gösterilmesi.....	12
3.2.1.3. Ponza taşının özgül ağırlık ve su emme oranı deneyleri.....	13
3.2.1.3.1. İnce agreganın özgül ağırlık ve su emme oranı deneyi	13
3.2.1.3.1.1. Kullanılan aletler	13
3.2.1.3.1.2. Deney numunesi	13
3.2.1.3.1.3. İşlem.....	15
3.2.1.3.1.4. Hesaplama ve sonuçların gösterilmesi.....	15
3.2.1.3.2. İri agreganın özgül ağırlık ve su emme oranı deneyi	18
3.2.1.3.2.1. Kullanılan aletler	18
3.2.1.3.2.2. Deney numunesi	18
3.2.1.3.2.3. İşlem.....	18
3.2.1.3.2.4. Hesaplama ve sonuçların gösterilmesi.....	19
3.2.1.4. Agreganın granülometrisinin tayini.....	21
3.2.1.4.1. Kullanılan aletler	21
3.2.1.4.2. Deney numunesinin hazırlanması.....	21
3.2.1.4.3. İşlem	21
3.2.1.4.4. Hesaplama	22
3.2.1.5. Özgül ağırlık faktörü deneyi	24
4. HAFIF BETON KARIŞIM HESAPLARI.....	25
4.1. Genel Kabüller	25
4.2. 350 Dozlu BS 14 Karışım Hesabı (PÇ325 için).....	25
4.2.1. 1 m ³ karışım için gerekli nemli agreba hesapları.....	25
4.2.2. Nemli aggregaların karışım içinde kapladığı hacim hesabı.....	26

4.2.3. Çimentonun karışım içinde kapladığı hacmin hesabı.....	26
4.2.4. Gerekli suyun hesabı	26
4.2.5. Bir m^3 beton karışımındaki gerçek malzeme miktarlarının bulunması	26
4.3. 350 Dozlu BS14 Betonu Karışım Hesabı (PÇ400).....	27
4.4. 300 Dozlu % 20 Normal Agregalı Hafif Beton Karışım Hesabı (PÇ325)	27
4.4.1. 1 m^3 karışım için gerekli nemli agrega hesabı.....	27
4.4.2. Nemli agregaların karışım içindeki kapladığı hacim hesabı.....	27
4.4.3. Çimentonun karışım içinde kapladığı hacmin hesabı.....	28
4.4.4. Gerekli suyun hesabı	28
4.4.5. 1 m^3 Beton karışımındaki gerçek malzeme miktarlarının bulunması	28
4.5. 300 Dozlu % 30 Normal Agregalı Hafif Beton Karışım Hesabı (PÇ 325)	29
4.5.1. 1 m^3 karışım için gerekli nemli Agrega hesabı.....	29
4.5.2. Nemli Agreganın karışım içinde kapladığı hacmin hesabı.....	29
4.5.3. Çimentonun karışım içinde kapladığı hacmin hesabı.....	30
4.5.4. Gerekli suyun hesabı	30
4.5.5. 1 m^3 beton karışımındaki gerçek malzeme miktarının hesabı	30
4.6. 300 Dozlu % 40 Normal Agregalı Hafif Beton Karışım Hesabı (PÇ 325)	31
4.6.1. 1 m^3 Karışım için gerekli nemli agrega hesabı.....	31
4.6.2. Nemli agregaların karışım içinde kapladığı hacmin hesabı	31
4.6.3. Çimentonun beton içinde kapladığı hacmin hesabı	32
4.6.4. Gerekli suyun hesabı	32
4.6.5. 1 m^3 Beton karışımındaki gerçek malzeme miktarının hesabı.....	32

4.7. 300 Dozlu % 50 Normal Agregalı Hafif Beton Karışım Hesabı (PÇ 325)	33
4.7.1. 1 m³ karışım için gerekli nemli agrega hesabı	33
4.7.2. Nemli agreganın karışım içinde kapladığı hacmin hesabı.....	33
4.7.3. Çimentonun beton içinde kapladığı hacmin hesabı	34
4.7.4. Gerekli suyun hesabı	34
4.7.5. 1 m³ Beton karışımındaki gerçek malzeme miktarının hesabı	34
4.8. 350 Dozlu Uçucu Kül Katkılı BS14 Karışım Hesapları	35
4.9. Deney Sonuçları	36
5. HAFIF BETON ÜZERİNDE YAPILAN DENEYLER	37
5.1. Taze Betonda Yapılan Deneyler.....	37
5.1.1. Taze beton birim hacim ağırlığı deneyi.....	37
5.1.2. Çökme deneyi	37
5.1.2.1. Kullanılan aletler.....	37
5.1.2.2. Deneyin yapılışı	39
5.1.2.3. Sonuç	39
5.2. Basınç Mukavemeti Tayini.....	39
5.2.1. Numune sayısı.....	39
5.2.2. Başlık yapılması	39
5.2.3. Kullanılan aletler	40
5.2.4. Hesaplama sonuçlarının gösterilmesi.....	40
5.5.5. Hafı betonun Elastisite modülünün tayini	40
6. KIRIŞ DENEY PRESİ	43
6.1. 250 kN Kırış Eğilme Çerçeve.....	43
6.2. Kırış Uygulanan Yükün Bulunması	44
6.3. Kırış Deney Presi Çerçevenin Özellikleri	44
6.4. Kumanda ve Elektrik Motor Donanımı	44
7. HAFIF BETONDAN İMAL EDİLMİŞ BETONARME KİRİŞLERİN DAYANIM ve DAVRANIŞI.....	47

7.1. Basit Eğilme Etkisindeki Kırışların Davranışı	47
7.2. Betonarme Kırış Davranışı İle İlgili ODTÜ Deneyleri	52
8. HAFIF BETONDAN İMAL EDİLMİŞ BETONARME KIRIŞLER ÜZERİNDE YAPILAN DENEYLER	55
8.1. Deney Kırışları	55
8.2. Deneylerden Elde Edilen Sonuçlar	57
8.3. Deney Sonuçlarına Göre Hesaplanan Kırılma Momentleri	57
8.4. Kırışlar için Hesaplanan Teorik Taşıma Gücü ve Sehim Değerleri	61
8.4.1. K1 Kırışları için	61
8.4.2. K2 Kırışları için	61
9. SONUÇ ve ÖNERİLER	62
9.1. Madenşehri Hafif Agregası	62
9.2. Hafif Agregadan Beton İmalatı	62
9.3. Betonarme Kırışların Teorik ve Deneysel Sonuçlarının Karşlaştırılması	63
9.4. Öneriler	64
10. KAYNAKLAR	65

TABLOLAR

Tablo 3.1 Gevşek Birim Ağırlık Hesabı.....	11
Tablo 3.2 Sıkışık Birim Ağırlık Hesabı	14
Tablo 3.3 İnce Agrega Özgül Ağırlık ve Su Emme Oranı Hesabı	17
Tablo 3.4 İri Agrega Özgül Ağırlık ve Su Emme Oranı Hesabı	20
Tablo 3.5 Özgül Ağırlık Faktörleri	24
Tablo 4.1 Ponza Taşı Özelliklerinin Benzer Malzemeler İle Karşılaştırılması.....	36
Tablo 5.1 Taze Beton Birim Hacim Ağırlığı	38
Tablo 5.2 7 Günlük Basınç Mukavemeti Değerleri.....	41
Tablo 5.3 28 Günlük Basınç Mukavemeti Değerleri.....	42
Tablo 8.1 Deney Kirişlerinin Doneleri.....	56
Tablo 8.2 K1 Kirişlerinin Yükleme Deneyinden Elde Edilen Sonuçlar	56
Tablo 8.3 K2 Kirişlerinin Yükleme Deneyinden Elde Edilen Sonuçlar	56

KULLANILAN SEMBOLLER

- A_s : Donatı alanı
 B_g : Agraga gevşek birim hacim ağırlığı
 B_s : Agraga sıkışık birim hacim ağırlığı
 b_w : Kiriş genişliği
 d : Kiriş faydalı yüksekliği
 f_{cd} : Betonun hesap basınç dayanımı
 f_{ctd} : Betonun eksenel çekme dayanımı
 f_{ctf} : Betonun eğilmedeki çekme dayanımı
 f_{yd} : Çeliğin hesap akma dayanımı
 M_{cr} : Kiriş çatma momenti
 m_e : Agrega su emme oranı
 M_r : Kiriş taşıma gücü momenti
 P : Beton basınç dayanımı
 S_n : Elekten geçen malzeme oranı
 V : Ölçü kabı hacmi
 W_1 : Ölçü kabı boş ağırlığı
 W_2 : Ölçü kabı dolu ağırlığı
 y : Sehim
 γ_d : Agrega doygun özgül ağırlığı
 γ_g : Agrega görünen özgül ağırlığı
 γ_k : Agrega kuru özgül ağırlığı
 ρ : Donatı oranı

KISALTMALAR

- N.A. : Normal Agregali
 U.K. : Uçucu Küllü

1. GİRİŞ

1.1. Çalışmanın Gayesi

Avrupa ve Amerika'da hafif agregadan yapılmış betonlarla köprüler ve çok katlı binalar yapılmıştır. Hafif agregadan yapılmış betonlar ölü yüklerde büyük azalma sağladığından deprem bölgelerinde deprem kuvvetlerinin azalmasına sebep olmaktadır. Hafif agregadan imal edilmiş betonlarla yapılan binaların maliyetinde büyük indirimler sağlanacağından binalarda hafif betonların kullanımı büyük önem kazanmıştır. Bu sebepden hafif agregadan imal edilmiş kırışların dayanım ve davranışları inceleneciktir.

Hafif betondan yapılmış kırışların dayanım ve davranışını incleyebilmek için S.U. Araştırma Fonu ve Konya'daki çeşitli kuruluşların katkılarıyla, danışmanım Doç. Dr. Muhammed D. Tekin'le Konya Anadolu Sanayi Sitesinde yaptığımız 250 kN'luk kırış kırma makinası kullanılmıştır.

Hafif agregalar Madenşehri'ndeki ponza yataklarından getirilmiş hem normal portlant çimentosu ve hem de yüksek mukavemetli portlant çimentoları kullanılarak hafif betonlar imal edilmiş ve mukavemetleri tesbit edilmiştir.

Bu çalışmanın amacı, Karaman Madenşehri'ndeki ponzanın hafif agrega olarak beton yapımında kullanılarak imal edilen betonun taşıyıcı kırış kullanımında kullanılabilirliğinin tesbitidir. Karışım hesaplarında TS 2511 kullanılmıştır.

Türkiye'de ve Konya'da hafif betondan imal edilmiş kırışlar binalarda kullanılmamakta ve kullanılmrasında tereddütler bulunmaktadır. Ancak hafif betonlar Avrupa'da yaygın olarak kullanıldığı bilinmektedir. Bu çalışma ile hafif betonların kırışlerde kullanımındaki tereddütler kaldırılmasına çalışılacaktır.

1.2. Hafif Betonlar

Geleneksel betonarme inşaatlarda kullanılan klasik betonun birim hacim ağırlığının yüksek oluşu çoğu zaman bu betonun sakıncalı bir özelliği olmaktadır. Bu yapılar ya da yapı elemanları oldukça ağır olduğundan yüksek yapılarda önemli sakıncalar ortaya çıkarmakta, hatta pratik hayatı geçilmesi gereklili, normale göre, büyük açıklıkların bulunması halinde, bu elemanlar kendi öz ağırlıklarını bile taşıyamaz hale gelmektedir (1). Ağırlıklarının fazlalığı sebebi ile bu yapıların depremden de önemli derecede etkilendikleri bilinen bir gerçekdir.

Betonun, bu sakıncalı yönlerini ortadan kaldırmak için başlıca üç yola başvurulur (2). Bunlar;

- * Normal agregaların yerine boşluklu olan doğal veya yapay hafif agregaların kullanılmasıyla üretilen hafif agregalı betonlar,
 - * Beton içinde fizikal veya kimyasal yolla büyük boşluk oluşturan gaz ve köpük betonlar,
 - * Betonun ince agregasını çıkarmak yoluyla üretilen kumsuz betonlar.
- olmaktadır.

Görüldüğü gibi çok kullanılmakta olan hafif betonları üretmek için beton içinde çeşitli yöntemlerle boşluk oluşturmak genel kurallıdır. Ancak boşluk oluşturma ya harç içinde, ya agrega daneleri arasında ya da agreganın içinde yapılır.

Hafif betonların kullanıllarının başlıca sebepleri arasında hafiflikleri, ateşe dayanıklılıkları, ses ve ısiya karşı yalıtkan olmaları sayılabilir. Üstelik bazı bölgelerde kaliteli normal agreganın olmayı ya da çok az oluşu; kıl gibi yaygın bulunan malzemelerden ya da şist, letiye ve uçucu kül gibi sanayinin kullanılmayan yan ürünlerinden de hafif agrega yapımını zorunlu kılmaktadır. Bu betonların

birim hacim ağırlıkları çok farklı olduğundan yapım yöntemi de genellikle normal betonunkinden farklıdır

İlk uygulamalarda, hafif betonun ekonomik yararlarını birim hacim ağırlıklarının ve ısı iletkenlik katsayılarının küçüklüğü teşkil ediyordu. Ancak, dolgu ve yalıtım elemanı olarak kullanımasından başarılı sonuçlar elde edilince, bugün artık yalıtım görevine ilaveten taşıyıcı özelliği olan elemanlarda da kullanılmaya başlanılmış, dolayısıyla da mühendisler artık bu malzemenin mekanik karakteristiklerini de bilmek zorunda kalmıştır.

Bu hususların tümü dikkate alınarak hafif betonun geleneksel betona göre üstünlükleri, sakıncaları, özellikleri, önemi, geleceği ve Türkiye'de uygulama imkanları üzerinde durularak önemli sayılan sonuçlara varılacaktır.

1.3. Hafif Betonun Üstünlükleri

- a) Eğilme etkisindeki elemanlarda donatı ekonomisi sağlar,
- b) Hafif betonla üretilen elemanların düşük birim ağırlıkları nedeniyle yapı yükleri azalır, bu azalma ile temeller ve diğer yapı elemanları daha küçük boyutlarda yapılabilir,
- c) Isı ve ses yalıtımı daha iyidir,
- d) Donmaya karşı dayanıklı olduğu gibi ateşe karşı da dayanıklıdır,
- e) Hafif betonun kullanıldığı yapılar depremden daha az etkilenir.

1.4. Hafif Betonun Sakıncaları

- a) Boşluklu olmaları nedeniyle mukavemetleri düşüktür. Bundan dolayı birçok yüksek mukavemetli beton uygulamalarında tercih edilen bir malzeme değildir,
- b) Aşınmaya karşı dayanıksızdır,
- c) İmalat ve yerine konması daha çok özen ister. Dolayısıyla da normal betone göre ek masraf gerektirir,
- d) Anı ve geciken şekil değiştirmeleri daha büyütür.

1.5. Taşıyıcı Hafif Betonlar

28 günlük silindir mukavemeti 170 kg/cm^2 değerinden küçük olmayan ve birim ağırlığı 1850 kg/m^3 değerini aşmayan betonlar, birçok standartlar tarafından ve bu arada ASTM (c-330-77) standardına göre, taşıyıcı beton olarak kabul edilmektedir (3). Bu tür betonların betonarme yapılarda kullanılmasıyla öz ağırlığın, % 25 gibi belirgin bir ölçüde, azalması sağlanmaktadır. Bundan dolayı betonarme yapı tekniğinde hafif taşıyıcı beton kullanılması eğilimi gittikçe artmaktadır. O kadar ki evvelce yalnız binaların yapımında kullanılan bu tür betonlarla günümüzde 140 m. açıklığında betonarme köprü yapımına başlanmıştır (3). Bu tür malzemeye yönelikmenin başlıca sebebi yapının tüm ağırlığının azalmasından yararlanarak taşıyıcı elemanların kesitlerini küçültmek ve böylelikle işin maliyet bedelini düşürmektedir.

Taşıyıcı hafif betonların muhtelif agregalarla elde edilmesi mümkündür. Bunlar arasında en ekonomik olanı doğal agregalar kullanılmasıyla bu betonların üretilmesidir. Ülkemizde çok geniş doğal aggrega rezervleri bulunmaktadır. Bu bakımdan doğal hafif aggregalardan yararlanmak doğru bir çözüm olacaktır.

1.6. Doğal Hafif Agregalar

Doğal hafif agregalar içinde en önemlisi volkanik bir kökene sahip olan sünger taşıdır. Bu taşın çok fazla boşluklu bir yapıya sahip olmasından dolayı bunların parçalanmasından meydana gelen agregaların düşük özgül ağırlığı (1.6 kg/dm^3 dolayında) ve düşük birim hacim ağırlığı (0.75 kg/dm^3 dolayında) vardır. Bu agrega tanelerinin boyutları da genel olarak 20 mm den küçük bulunmaktadır (3).

Ülkemizde bims (ponza) olarak bilinen bu agrega Nevşehir, Kayseri, Van ve Karaman civarında bulunmaktadır.

2. KAYNAK ARAŞTIRMASI

TAŞDEMİR, M.A., yaptığı deneysel çalışmalarında taşıyıcı doğal hafif agregalı betonların mukavemetinin belirli bir değerin üzerinde olmadığını sağlayan beton bileşiminin tesbitini amaçlamıştır. Bunu sağlamak için belirli boyutlar arasındaki normal agrega taneleri karışımından çıkarılarak, bunların yerine aynı boyutlar arasında kalan hafif agrega taneleri konulmuştur. Bu şekilde sistemli olarak yürütülen deneyler sonunda genellikle karışımda yer alan hafif agrega tanelerinin boyutları veya ortalama tane boyutu küçüldükçe beton mukavemetinin yüksek değerler aldığı görülmüştür.

KILIÇ, R., KOÇ, Ş., Madenşehri güney batısındaki (Konya-Karaman) ponza taşının etidünü yaparak yapılarda hafif beton agregası olarak kullanılabilirliğinin tesbiti için fiziksel özelliklerini araştırmışlardır. TS 1114 ve DIN 4226 ya göre , Beton İçin Hafif Agregalar standartlarına göre kullanılabilirlik araştırmaları yapmışlardır.

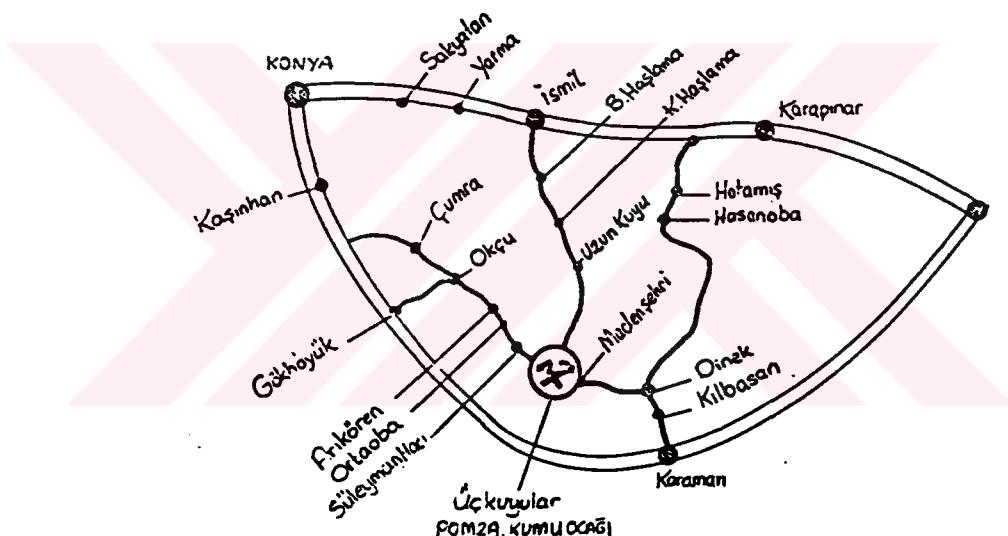
KILIÇ, R., ŞİMŞEK, O., Madenşehri (Karaman) doğusundaki ponza taşının rezervi, işletme imkanı, hafif agrega ve beton özelliklerini araştırmışlardır. Depolardan alınan örnekler DİN 4226 ve TS 1114 Standartlarına göre inceleyerek hafif agrega özellikleri ile ilgili standartlara uygunluğunu göstermişlerdir. Hafif beton üretiminde 350 kg/m^3 çimento ve 0.662 kg/m^3 ponza taşı olarak karışım yapmışlardır. Karışımda çimento miktarını hacimce % olarak 5, 10, 20, 25, 30, 35, 40 oranlarında azaltarak yerine Soma B termik Santrali baca külü ilave etmişlerdir. Bu oranlarla üretilen betonlardan en uygununun % 40 uçucu külle elde edildiğini göstermişlerdir. Bu betonun 28 günlük basınç dayanımını 16.2 MPa (162 kg/cm^2) olarak bulmuşlardır.

POSTACIOĞLU, B., Hafif betonların betonarme yapılarda kullanılabilirliği konusunda bir fikir edinmek için İTÜ Yapı Laboratuvarı'nda hafif betondan bir betonarme kırış yapmıştır. Kesiti 20x27 cm olan ve içinde 4 ø 12 donatı bulunan ve 28 günlük mukavemeti 170 kg/cm^2 olan, betonun kullanıldığı bu kırış 370 cm. lik bir açıklıkta simetrik yük ile eğilme deneyine tabi tutmuştur. Taşıma gücü esasına göre kırışın 6957 kgf lik bir toplam yük altında kırılacağını hesaplamıştır. Deneyde bulduğu kırılma yükü ise 7440 kgf olup hesapladığı değerden % 7 gibi bir fazlalık elde etmiştir.

3. MATERİYAL VE METOD

3.1. Materyal

Araştırma malzemesi Karaman ili Madenşehri köyü batısından alınan ponza taşıdır (Şekil 3.1.). Ayrıca bağlayıcı olarak Konya Çimento Fabrikası'ndan alınan PC 325 ile Adana Çimento Fabrikasından alınan PC 400 kullanılmıştır. Karışımında karma suyu olarak Konya şehir şebeke suyu kullanılmıştır.

Şekil 3.1. Malzeme sahası ulaşım haritası

3.2. Metod

Ponza taşından numune alınması ve numune üzerinde yapılan deneyler TS 1114, TS 3529, TS 2511, TS 2529 ve TS 130'a göre yapılmıştır. Bütün deneyler Selçuk Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Yapı Laboratuvarında yapılmıştır.

3.2.1. Ponza taşının özelliklerinin tayini

3.2.1.1. Birim ağırlık deneyleri

TS 3529'a göre ince, iri ve tuvenan agregada sıkışık birim ağırlık ile gevşek birim ağırlık deneyleri yapılmıştır.

3.2.1.1.1. Sıkışık birim ağırlık deneyi

3.2.1.1.1.1. Kullanılan aletler

- Terazi
- Sişleme çubuğu: 600 mm boyunda, 16 mm çapında, ucu yarımküre biçimli düz bir çubuk,
- Ölçü kabı: Alt ve üst yüzeyleri düz ve silindir ekseninin dik, su geçirmez, kullanma sırasında biçim bozulmayacak silindir biçimli kap. Ölçü kabının hacmi, içine doldurulan 16.5 °C deki suyun ağırlığını belirlerek bulunmuştur. Bunun için kabin içi su ile dolu iken bulunan gram cinsinden ağırlığı ile, boş iken bulunan gram cinsinden ağırlığı arasındaki farkın 16.5 °C deki suyun birim ağırlığına (1.00 g/cm³) bölünmesiyle dm³ olarak elde edilir (V).

3.2.1.1.1.2. Deney numunesi

Deneyde kullanılan numune miktarı 5 kg'dır.

3.2.1.1.1.3. İşlem

Ağırlığı (W_1) bilinen ölçü kabı, hava kurusu (ortam sıcaklığında ve ortam şartlarında bekletilen agreganın değişmez ağırlığına erişmesi

durumu) durumuna getirilmiş deney numunesi ile kabın yüksekliğinin 1/3'ne kadar dolduruldu. Numune, şişleme çubuğu ile yüzeyin her tarafına yayılacak şekilde 25 vuruş yapılarak şişlenip sıkıştırıldı. Sıkıştırma işlemi, kap ikinci kez 2/3'ü, üçüncü kez tamamı taşarcasına doldurularak oluşturulan ikinci ve üçüncü tabakalar içinde 25 kez şişlenerek tekrarlandı. Ölçü kabı üst yüzeyi bir mala ile düzenlendi. Şişleme işlemi tamamlandıktan sonra ponza taşı ile dolu olan ölçü kabı tartıldı (W_2).

3.2.1.1.4. Hesaplama ve sonuçların gösterilmesi

Ponza taşının sıkışık birim ağırlığı aşağıdaki formul ile tam sinyaya yuvarlatılarak hesaplandı

$$B_s = \frac{W_2 - W_1}{V} \quad (3.1)$$

Burada;

B_s : sıkışık birim ağırlığı (g/dm^3)

W_2 : sıkışık ağrega ile dolu ölçü kabı ağırlığı (g)

W_1 : Ölçü kabı boş ağırlığı (g)

V : Ölçü kabının iç hacmi (dm^3).

Sıkışık birim ağırlık deneyi, iki deney numunesi üzerinde yapıldı. Arasındaki fark $5 \text{ kg}/\text{m}^3$ den büyük olmadığından dolayı TS 3529 da belirtildiği gibi üçüncü kez yapılmadı. Sonuçlar Tablo 3.1 de gösterilmiştir.

Tablo 3.1 Sıkışık Birim Ağırlık Hesabı

3.2.1.2. Gevşek birim ağırlık deneyi

3.2.1.2.1. Kullanılan aletler

- Terazi
- Ölçü kabı
- Kürek

3.2.1.2.2. Deney numunesi

Deneyde kullanılan numune miktarı 5 kg dır.

3.2.1.2.3. İşlem

Hava kurusu durumuna getirilmiş deney numunesi, ağırlığı (W_1) bilinen ölçü kabına kürek ile taşarcasına dolduruldu. Küreğin ölçü kabı üst yüzeyinden 5 cm'den daha yükseğe kaldırılmamasına, agreganın sıkışmamasına ve ayırmamasına özen gösterildi. Ölçü kabı üst yüzeyi, fazla agrega elle sıyrılarak düzenlendi. Ölçü kabı dolu haliyle tartıldı (W_2).

3.2.1.2.4. Hesaplama ve Sonuçların gösterilmesi

Agreganın gevşek birim ağırlığı aşağıdaki formül ile tamsayıya yuvarlatılarak hesaplandı.

$$B_g = \frac{W_2 - W_1}{V} \quad (3.2)$$

Burada;

B_g : Gevşek birim ağırlığı (g/dm^3)

W_2 : Gevşek agrega ile dolu ölçü kabı ağırlığı (g)

W_1 : Ölçü kabı boş ağırlığı (g)

V : Ölçü kabının iç hacmi (dm^3)

Gevşek birim ağırlık deneyi, iki deney numunesi üzerinde uygulandı. Deney sonuçları arasındaki fark 5 kg/m^3 'den büyük olmadığından dolayı TS 3529 da belirtildiği gibi üçüncü kez yapılmadı. Sonuçlar Tablo 3. 2 de gösterildi.

3.2.1.3. Ponza taşının özgül ağırlık ve su emme oranı deneyleri

TS 3526 ya göre iri ve ince agregada özgül ağırlık ve su emme oranı tayin edilmiştir (8).

3.2.1.3.1. İnce agreganın özgül ağırlık ve su emme oranı deneyi

3.2.1.3.1.1. Kullanılan aletler

- Terazi : 2 kg çekerli 0.1 g duyarlı,
- Tablalı ısıtıcı : Deney numunesinin sıcaklığını $105 \text{ }^\circ\text{C} \pm 5$ $^\circ\text{C}$ 'ye çıkarabilecek bir tabla ve elektrik ısıtmalı bir ısıtıcı
- Ölçü kabı : 1000 ml'lik cam bir ölçü kabı
- Havlu ve benzeri kurutma bezleri

3.2.1.3.1.2. Deney numunesi

Deneylerde kullanılan malzeme miktarı en büyük dane büyülüğüne bağlı olarak max tane çapı 4 mm olan ince aggrega için 0.8 kg'dır.

Tablo 3.2 Gevşek Birim Ağırılık Hesabı

3.2.1.3.1.3. İşlem

0.8 kg deney numunesi su içerisinde 24 saat bekletildikten sonra ince taneleri kaybolacak şekilde suyu süzüldü ve bir tava içine yayıldı. Tava tablalı ısıtıcı üzerine konarak agrega kurutuldu ve doygun kuru yüzey haline getirildi. Doygun kuru yüzey hali ince agreganın koyu (ıslak) renkten, açık (kuru) renge değişmeye başladığını anın hemen sonrasında. Numunenin çok kurumamasına özen gösterildi. Doygun kuru yüzey haline erişilip erişilmediği kesme metodu ile kontrol edildi (6).

Doygun kuru yüzey durumuna getirilmiş olan numune tartışarak doygun kuru yüzey ağırlığı kaydedildi (W_2). Etüv kurusu (sıcaklığı 105 ± 5 °C tutabilen etüvde en az 24 saat bekletildikten sonra çıkarılan agreganın değişmez ağırlığa erişmesi durumu) durumuna getirildi. Ölçü kabının daha önce belirlenmiş olan ağırlığı bu tartıdan çıkarılarak numunenin kuru ağırlığı belirlendi (W_1). Ölçü kabı yaklaşık 20 °C daki su ile yarıya kadar dolduruldu ve düz bir yüzey üzerine hafif hafif vurularak ve aynı zamanda döndürülerek hava kabarcıklarının çıkışması sağlandı. Bir saat beklendikten sonra ölçü kabı yaklaşık 20 °C daki su ile 1000 ml işaret çizgisine kadar dolduruldu ve tartıldı (W_3).

3.2.1.3.1.4. Hesaplama ve sonuçların gösterilmesi

Ince agreganın kuru özgül ağırlığı, doygun kuru yüzey özgül ağırlığı, görünen özgül ağırlığı ve su emme oranı aşağıdaki formüller ile yüzde bir hanesine yuvarlatılarak hesaplandı.

- İnce agreganın kuru özgül ağırlığı:

$$\gamma_k = \frac{W_1}{W_2 + W_4 - W_3} \quad (3.3)$$

- İnce agreganın doygun kuru yüzey özgül ağırlığı:

$$\gamma_d = \frac{W_2}{W_2 + W_4 - W_3} \quad (3.4)$$

- İnce agreganın görünen özgül ağırlığı:

$$\gamma_g = \frac{W_1}{W_1 + W_4 - W_3} \quad (3.5)$$

- Su emme oranı:

$$m_e = \frac{W_2 - W_1}{W_1} \cdot 100 \quad (3.6)$$

Burada;

γ_k : İnce agreganın kuru özgül ağırlığı (g/dm^3)

γ_d : İnce agreganın doygun kuru yüzey özgül ağırlığı (g/dm^3)

γ_g : İnce agreganın görünen özgül ağırlığı (g/dm^3)

m_e : İnce agreganın su emme oranı (%)

W_1 : Numunenin etüv kurusu ağırlığı (g),

W_2 : Numunenin doygun kuru yüzey durumundaki ağırlığı (g),

W_3 : Ölçü kabı, su ve numunenin toplam ağırlığı (g),

W_4 : 1000 ml çizgisine kadar su ile dolu ölçü kabı ağırlığı (g).

İnce agreganın özgül ve su emme oranı tayini deneyi, iki deney numunesine uygulandı. Özgül ağırlık tayini deney sonuçları arasındaki fark 0.02 den daha küçük olduğundan sonuçların ortalaması, ince agreganın özgül ağırlığı olarak kabul edildi.

Su emme oranı sonuçları arasındaki fark 0.2 den daha küçük olduğundan sonuçların ortalaması su emme oranı olarak kabul edildi. Sonuçlar Tablo 3. 3'de gösterilmiştir.

Tablo 3.3 İnce Agrega Özgül Ağırlık ve Su Emme Oranı Hesabı

Deney Numunesinin		Ölçü		Doygun Kuru		Görünen		Su Emme	
Doygun Kuru yüzey Ağırlığı g.	Ölçü Kabi ile birlikte Ağırlığı g.	Kuru Ağırlı. (W _k) g	Kabi Bos Ağırlığı (W _b) (g)	Kuru Özgül Ağ. g/dm ³ (γ _k)	Yüzey Özgül Ağ. g/dm ³ (γ _d)	Öngüll Ağ. g/dm ³ (γ _g)		Oranı %	(m _e)
1. Den.	2. Den.	1. Den.	2. Den.	1. Den.	2. Den.	1. Den.	2. Den.	1. Den.	2. Den.
556	566	1258	1258	429	419	1430	1425	1.117	1.05
								1.435	1.42
								1.45	1.42
								1.084	1.084
								1.05	1.05
								1.117	1.117
								1.67	1.67
								1.66	1.66
								1.67	1.67
								0.29	0.29
								0.35	0.35
								0.32	0.32

3.2.2.3.2. İri agreganın özgül ağırlık ve su emme oranı deneyi

3.2.1.3.2.1. Kullanılan aletler

- Terazi
- Kafes örgülü sepet: 4 mm açıklıklı elek telinden yapılmış bir sepet
- Sepeti terazi kafesine bağlama düzeni
- Kova : Tel sepeti içerisinde alabilecek bir kova
- Kurutma bezleri : Havlu ve benzeri bez

3.2.1.3.2.2. Deney numunesi

Deneylede kullanılan deney numunesi miktarı en büyük dane büyüklüğüne bağlı olarak max. dane çapı 20 mm. olan iri agrega (dane çapı 4 mm'den büyük olan agrega) için 2 kg'dır.

3.2.1.3.2.3. İşlem

2 kg deney numunesi su içerisinde 24 saat bekletildikten sonra çıkarıldı, suyu süzüldü ve taneleri üzerinde gözle görülebilen su tabakası kalmayınca kadar kurutuldu. (Kurutma işlemi havlu veya bezle yapıldı) Kurutma biter bitmez numune hemen tartılarak doygun kuru yüzey ağırlığı bulundu (W_2). Doygun kuru yüzey halindeki numune tartıldıktan hemen sonra kafes örgülü tel sepete konarak su dolu kovanın içine su yüzeyinden en az 5 cm daha aşağıda kalacak şekilde tartıldı. Daha sonra sepetin kova kenarına dokunmamasına dikkat edilerek özel düzende, terazi kafesinin ortasına yerleştirildi ve doygun malzemenin sudaki ağırlığı bulundu (W_3). Numune sudan çıkarılarak havadaki durumuna getirildi. Oda sıcaklığına kadar soğutularak havadaki kuru ağırlığı kaydedildi (W_1).

3.2.1.3.2.3. Hesaplama ve sonuçların gösterilmesi

İri agreganın kuru özgül ağırlığı, doygun kuru yüzey özgül ağırlığı, görünen özgül ağırlığı ve su emme oranı aşağıdaki formüller ile yüzde bir hanesine yuvarlatılarak hesaplandı.

İri agreganın kuru özgül ağırlığı:

$$\gamma_k = \frac{W_1}{W_2 - W_3} \quad (3.7)$$

- İri Agreganın doygun kuru yüzey özgül ağırlığı:

$$\gamma_d = \frac{W_2}{W_2 - W_3} \quad (3.8)$$

- İri agreganın görünen özgül ağırlığı:

$$\gamma_g = \frac{W_1}{W_1 - W_3} \quad (3.9)$$

- Su emme oranı

$$m_e = \frac{W_2 - W_1}{W_1} \cdot 100 \quad (3.10)$$

Burada;

γ_k : İri agreganın kuru özgül ağırlığı (g/dm^3),

γ_d : İri agreganın doygun kuru yüzey ağırlığı (g/dm^3),

γ_g : İri agreganın görünen özgül ağırlığı (g/dm^3),

m_e : İri agreganın su emme oranı (%),

W_1 : Numunenin etüv kurusu ağırlığı (g),

W_2 : Numunenin doygun kuru yüzey durumundaki ağırlığı (g),

W_3 : Numunenin sudaki ağırlığı (g).

İri agreganın özgül ağırlıkları ve su emme oranı tayini deneyi iki deney numunesi üzerinde denendi. Deney sonuçları arasındaki fark 0.02 den küçük olduğundan sonuçların ortalaması alındı.

Su emme sonuçları arasındaki fark 0.02'den küçük olduğundan sonuçların ortalaması su emme oranı olarak kabul edildi. Sonuçlar Tablo 3. 4'de gösterilmiştir.

Tablo 3.4 İri Agrega Özgül Ağırlık ve Su Emme Oranı Hesabı

Deneý Numunesinin				Doygun Kuru Kuru Özgül Ağ. g/dm ³ (W ₁)				Doygun Kuru Yüzeý Özgül Ağ. g/dm ³ (Y _d)				Görünen Özgül Ağ. g/dm ³ (Y _e)				Su Emme Oranı % (m _e)			
Doygun Kuru yüzey Ağırlığı g	Sudaki Ağırlığı (W ₃) g	Kuru Ağırl. (W ₁) g		1. Den.	2. Den.	1. Den.	2. Den.	Ort.	1. Den.	2. Den.	Ort.	1. Den.	2. Den.	Ort.	1. Den.	2. Den.	Ort.		
654	689	120	128	554	575	1.04	1.02	1.03	1.22	1.22	1.28	1.29	1.285	18	19.8	18.9			

3.2.3.4. Agreganın granülometrisinin tayini

TS 130 'a göre agreganın granülometrisi hesaplanmıştır (9).

3.2.1.4.1. Kullanılan aletler

- Terazi
- Elekler : TS 1227'ye uygun, elek çapları 0.25, 0.50, 1, 2, 4, 8, 16, 31.5 mm olan kare gözlü elekler,
- Etüv : $105 \pm 5 ^\circ\text{C}$ a ayarlanabilen bir etüv.

3.2.1.4.2. Deney numunesinin hazırlanması

Maksimum tane çapı 20 mm olan tuvenan agreganın elek analizi yapılmıştır. Deney numunesi miktarı TS 130'dan faydalananlarak maksimum tane çapına göre tayin edilmiştir. Agraganın ocaktan çıkarılmış hali olan tuvenan malzemeden alınan deney numunesi ağırlığı 12 kg'dır.

3.2.1.4.3. İşlem

Deney numunesi $105 \pm 5 ^\circ\text{C}$ ayarlanmış etüvde değişmez ağırlığa kadar kurutulup tartıldı (W_0)

Deney elekleri, göz açıklıklarına göre yukarıdan aşağıya doğru küçülecek şekilde alt alta yerleştirildi. Kurutulup tartılmış deney numunesi en üstteki eleğin içine kondu ve eleme işlemeye başlandı. Bu şekilde, elekler, içindeki malzeme ile birlikte yaklaşık 5 dakika süre ile kuvvetlice karıştırılarak çalkalanır.

Yeterince sürdürülen eleme işlemi sonunda her elek üzerinde kalan malzeme hassas olarak tartıldı (W_n).

3.2.1.4.4. Hesaplama

Elek analizi deneyi sonunda her elek üzerinde kalan malzeme oranı bütün deney numunesi ağırlığının yüzdesi olarak, aşağıdaki formül ile tam sayıya yuvarlatılarak hesaplandı.

$$S_n = \frac{W_n}{W_0} \cdot 100 \quad (3.11)$$

Burada;

S_n : Herhangi bir elekten geçen malzeme oranı (%),

W_n : Göz açıklığı (n) olan elekten geçen malzeme ağırlığı (g),

W_0 : Deney numunesinin ağırlığı (g).

Hesaplamalar sonucu çizilen granülometri eğrisi Şekil 3. 1'de gösterilmiştir.

Buna göre deney sonucu elekleri üzerinde kalan numune ağırlıkları ve yüzdesi:

Elek çapı (mm)	
31.5	-
16	735 g.
8	2205 g.
4	3100 g.
2	2450 g.
1	2205 g.
0.5	900 g.
0.25	325 g.
Elektü	
	80 g.

$$S_{31.5} = \frac{12000}{12000} \times 100 = 100$$

$$S_{16} = \frac{12000-735}{12000} \times 100 = 94$$

$$S_8 = \frac{11265-2205}{12000} \times 100 = 76$$

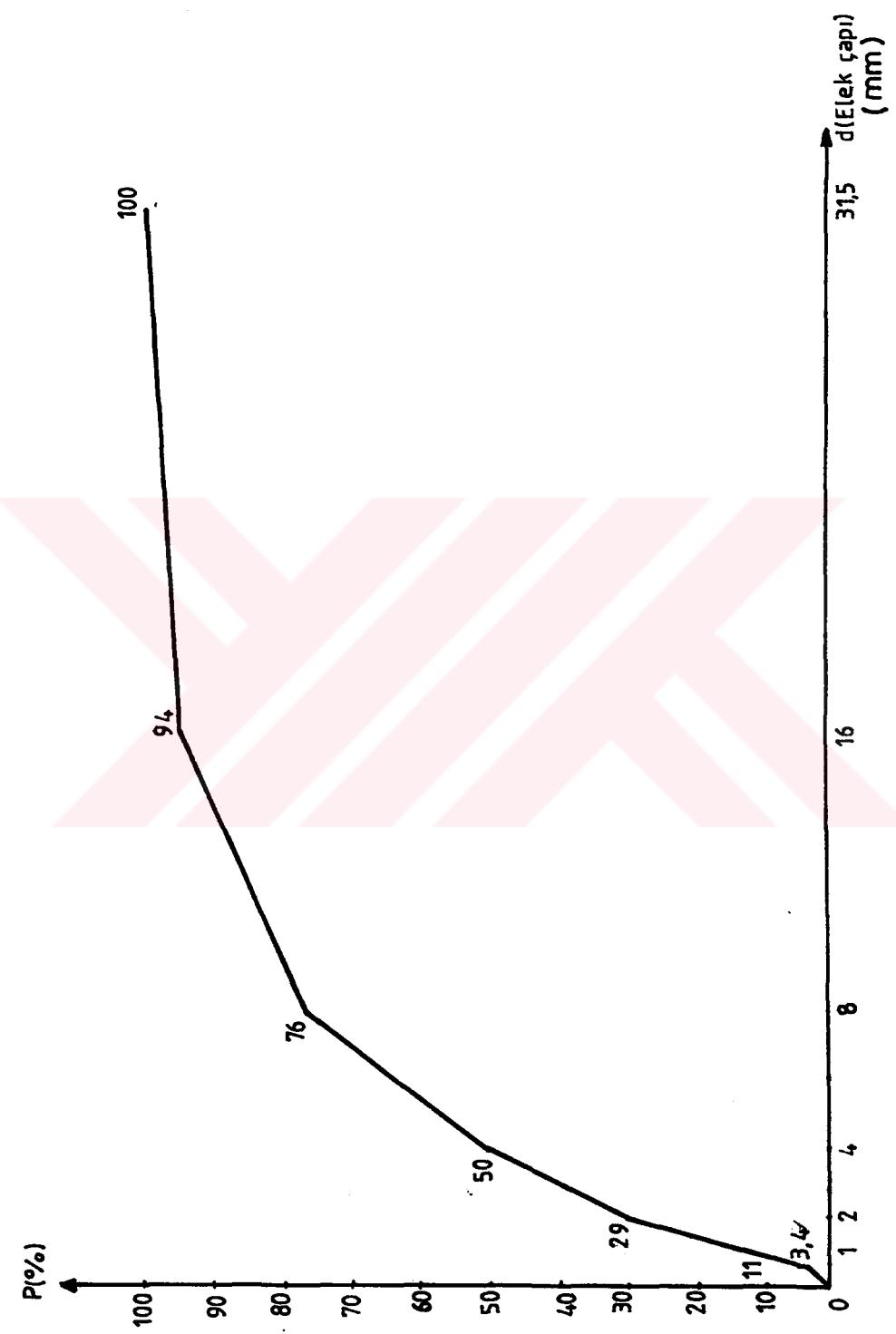
$$S_4 = \frac{9060-3100}{12000} \times 100 = 50$$

$$S_2 = \frac{5960-2450}{12000} \times 100 = 29$$

$$S_1 = \frac{3510-2205}{12000} \times 100 = 11$$

$$S_{0.5} = \frac{1305-900}{12000} \times 100 = 3.4$$

$$S_{0.25} = \frac{405-325}{12000} \times 100 = 0.7$$

Sekil 3.2 Madenşehir Ponzà taşının granülometri eğrisi

3.2.1.5. Özgül ağırlık faktörü deneyi

Ponza taşının özgül ağırlık faktörleri, piknometre metodu ile TS 2511'deki esaslara göre tayin edilmiş ve aşağıdaki formülle hesaplanmıştır

$$S_{gf} = \frac{B}{B + D - C} \quad (3.12)$$

Burada;

S_{gf} : Ponza taşının özgül ağırlık faktörü (g/dm^3)

B : Ponza taşının kullanıldığı nemlilikteki ağırlığı (g/dm^3)

C : Piknometre ve 1000 ml işaret yerine kadar su ile dolu ağırlık (g)

Ocaktan çıkarılan ponza taşı elenerek iki guba ayrılmıştır. İnce agregat tane çapı 4 mm ve aşağısı, iri agregat ise 4 mm nin üzerinde kalan kısımlardır. Karışımında kullanılmak amacıyla ince, iri ve tuvenan malzemelerinin ayrı ayrı özgül ağırlık faktörleri hesap edilmiştir. Deney sonuçları Tablo 3.5'de verilmiştir.

Tablo 3.5 Özgül Ağırlık Faktörleri

MALZEME	Agreganın Ağırlığı (B) (g)	Ölçü kabı + Agregat + Su Ağırlığı (C) (g)	Ölçü kabı + Su ağırlığı (D) (g)	Özgül ağırlık faktörü (S_{gf}) (g/dm^3)
İnce agregat 4 mm'den küçük	304	1367	1258	1.56
Iri agregat 4 mm'den büyük	300	1308	1258	1.20
Tuvenan	296	1355	1258	1.49

4. HAFİF BETON KARIŞIM HESAPLARI

4.1. Genel Kabüller

BS 14 betonu için karışım hesabı, TS 2511'deki ağırlık esasına göre yapılmıştır. Karışım hesabında çökme değeri 1 cm olarak alınmıştır.

İki türlü karışım yapılmıştır. Birinci karışımında özgül ağırlığı 3.1 g/dm³ olan Konya Çimento Fabrikası'nın üretimi, PC325 kullanılmıştır. İkinci karışım olarak agreya miktarlarını değiştirmeden, sadece Adana Çimento Fabrikasının üretimi olan PC400 kullanılmıştır.

Iri agreganın gevşek birim ağırlığı 647 kg/m³, inceninki ise 949 kg/m³'tür. Ayrıca normal iri agreganın birim hacim ağırlığı 1590 kg/m³, inceninki ise 1680 kg/m³'tür. Karıştırma sırasında agreya nemlilikleri, iri aggregada % 5, ince aggregada % 8 olarak alınmıştır.

TS 2511'e göre çimento dozu BS14 için 300 - 450 kg/m³ arasında olmalıdır. Hesaplarda 350 kg/m³ dozaj kullanılmıştır.

1 m³ beton imali için yaklaşık 1.15 m³ kuru gevşek agreya gerekeceğinden hesaplarda bu değer kullanılarak iri ve ince agreya % 50'ser olarak alınmıştır.

4.2. 350 Dozlu BS 14 Karışım Hesabı (PC 325 için)

4.2.1. 1 m³ karışım için gerekli nemli agrega hesapları

$$\text{Iri agrega ağırlığı (% 5 nemli)} = 1.15 / 2 \times 647 \times 1.05 = 415 \text{ kg.}$$

$$\text{Ince agrega ağırlığı (% 8 nemli)} = 1.15 / 2 \times 949 \times 1.08 = 589 \text{ kg.}$$

4.2.2. Nemli agregaların karışım içinde kapladığı hacim hesabı

Bu hesapta o andaki nemlilik durumuna ait özgül ağırlık faktörü kullanılmıştır. Özgül ağırlık faktörleri % 5 nemli iri agregada 1.20, % 8 nemli ince agregada 1.49 olarak deneyle tespit edilmiştir.

$$\text{- İri agrega hacmi} = 415 / 1.20 = 346 \text{ dm}^3$$

$$\text{- Ince agrega hacmi} = 589 / 1.49 = 395 \text{ dm}^3$$

4.2.3. Çimentonun karışım içinde kapladığı hacmin hesabı

$$\text{Çimento hacmi} = 350 / 3.1 = 113 \text{ dm}^3$$

4.2.4. Gerekli suyun hesabı

Karışımı 1 m³'e tamamlamak için gerekli su miktarı, çimento ve agrega hacimlerinin toplamından geriye kalan hacimdir.

$$\text{Su hacmi} = 1000 - (113 + 395 + 346) = 146 \text{ dm}^3.$$

4.2.5. Bir m³ beton karışımındaki gerçek malzeme miktarlarının bulunması

TS 2511'in tavsiyesine göre karışımında % 3 oranında hava olduğu kabul edildi.

$$\text{Çimento} = 350 \text{ dm}^3$$

$$\text{Hava} = 30 \text{ dm}^3$$

$$\text{İri agrega} = 346 \text{ dm}^3$$

$$\text{Ince agrega} = 395 \text{ dm}^3$$

$$\text{Su} = 146 \text{ dm}^3$$

$$\text{Toplam hacim} = 1030 \text{ dm}^3$$

1 m³ için gerekli malzeme miktarları, 30 dm³ hava bulunduğu için bütün malzemenin ağırlıkları ve hacimlerinin $1000 / 1030 = 0,97$ katsayısı ile çarpılarak bulundu.

Malzeme	Ağırlık, kg	Hacim, dm³
Çimento	340	110
Hava	-	30
Iri Agrega	403	335
Ince Agrega	571	383
Su	142	142

4.3. 350 Dozlu BS 14 Betonu Karışım Hesabı (PÇ 400 için)

Bu karışımında çimento, su, ince agregalar ve iri agregaların değerleri sabit tutulmuştur. Ancak karışımındaki PÇ325 yerine PÇ400 çimentosu kullanılmıştır.

4.4. 300 Dozlu % 20 Normal Agregatlı Hafif Beton Karışım Hesabı (PÇ325)

4.4.1. 1 m³ karışım için gerekli nemli agregat hesabı

$$\text{H. iri a. } 1,15/2 \times 647 \times 1.05 \times 0.8 = 313 \text{ kg}$$

$$\text{N. iri a. } 1.15/2 \times 1590 \times 1.05 \times 0.20 = 192 \text{ kg}$$

$$\text{H. ince a. } 1.15 / 2 \times 949 \times 1.08 \times 0.80 = 472 \text{ kg}$$

$$\text{N. ince a. } 1.15/2 \times 1680 \times 1.08 \times 0.20 = 209 \text{ kg}$$

4.4.2. Nemli agregatların karışım içindeki kapladığı hacim hesabı

Özgül ağırlık olarak % 5 nemli hafif iri agregada, 1.20, normal iri agregada 2.35, % 8 nemli hafif ince agregada 1.49, normal ince agregada 2.25 g/dm³ alınarak hesap yapılmıştır.

$$\text{H. iri a. } 313 / 1.20 = 261 \text{ dm}^3$$

$$\text{N. iri a. } 192 / 2.35 = 82 \text{ dm}^3$$

$$\text{H. ince a. } 472 / 1.49 = 317 \text{ dm}^3$$

$$\text{N. ince a. } 209 / 2.25 = 93 \text{ dm}^3$$

4.4.3. Çimentonun karışım içinde kapladığı hacmin hesabı

$$\text{Çimento hacmi} = 300 / 3,1 = 97 \text{ dm}^3$$

4.4.4. Gerekli suyun hesabı

$$\text{Su hacmi} = 1000 - (97 + 93 + 317 + 82 + 261) = 150 \text{ dm}^3$$

4.4.5. 1 m³ Beton karışımındaki gerçek malzeme miktarlarının bulunması

TS 2511'in tavsiyesine göre karışımında % 3 oranında hava olduğu kabul edildi.

$$\text{Çimento} \quad 97 \text{ dm}^3$$

$$\text{Hava} \quad 30 \text{ dm}^3$$

$$\text{H. iri a.} \quad 261 \text{ dm}^3$$

$$\text{N. iri a.} \quad 82 \text{ dm}^3$$

$$\text{H. ince a.} \quad 317 \text{ dm}^3$$

$$\text{N. ince a.} \quad 93 \text{ dm}^3$$

$$\text{Su} \quad 150 \text{ dm}^3$$

$$\text{Toplam Hacim} \quad 1030 \text{ dm}^3$$

1 m³ için gerekli malzeme miktarları, 30 dm³ hava olduğu için bütün malzemenin ağırlıkları ve hacimleri $1000/1030 = 0,97$ katsayısı ile çarpılarak bulundu.

Malzeme	Ağırlık, kg	Hacim, dm ³
Çimento	291	94
Hava	-	30
H. iri a.	304	253
N. iri a.	186	83
H. ince a.	458	307
N. ince a.	203	86
Su	146	146

4.5. 300 Dozlu % 30 Normal Agregalı Hafif Beton Karışım Hesabı (PÇ 325)

4.5.1. 1 m³ karışım için gerekli nemli Agrega hesabı

$$\text{H. iri a. } 1.15/2 \times 647 \times 1.05 \times 0.7 = 273 \text{ kg}$$

$$\text{N. iri a. } 1/15 \times 1590 \times 1.05 \times 0.3 = 288 \text{ kg}$$

$$\text{H. ince a. } 1.15/2 \times 949 \times 1.08 \times 0.7 = 413 \text{ kg}$$

$$\text{N. ince a. } 1.15/2 \times 1680 \times 1.08 \times 0.3 = 313 \text{ kg}$$

4.5.2. Nemli Agreganın karışım içinde kapladığı hacmin hesabı

$$\text{H. iri a. } 273/1.20 = 228 \text{ dm}^3$$

$$\text{N. iri a. } 288/2.35 = 123 \text{ dm}^3$$

$$\text{H.ince a. } 413/1.49 = 277 \text{ dm}^3$$

$$\text{N.ince a. } 313/2.25 = 139 \text{ dm}^3$$

4.5.3. Çimentonun karışım içinde kapladığı hacmin hesabı

$$\text{Çimento hacmi} = 300/3,1 = 97 \text{ dm}^3$$

4.5.4. Gerekli suyun hesabı

$$\text{Su hacmi} = 1000 - (97+139+277+123+228) = 136 \text{ dm}^3$$

4.5.5. 1 m³ Beton karışımındaki gerçek malzeme miktarlarının hesabı

Karışıma % 3 oranında hava olduğu kabul edildi.

Malzeme	Hacmi, dm ³
Çimento	97 dm ³
Hava	30 dm ³
H. iri a.	228 dm ³
N. iri a.	123 dm ³
H. ince a.	277 dm ³
N.ince a.	139 dm ³
Su	136 dm ³
Toplam Hacim	1030 dm ³

1 m³ için gerekli malzeme miktarları, 30 dm³ hava olduğu için bütün malzemenin ağırlıkları ve hacimleri $1000/1030 = 0,97$ katsayısı ile çarpılarak bulundu.

Malzeme	Hacim, dm ³	Ağırlık, kg
Çimento	94	291
Hava	30	-
H. iri a.	221	265
N. iri a.	119	279
H. ince a.	269	401
N. ince a.	135	304
Su	132	132

4.6. 300 Dozlu % 40 Normal Agregalı Hafif Beton Karışım Hesabı (PÇ 325)

4.6.1. 1 m³ Karışım için gerekli nemli aggrega hesabı

$$\text{H. iri a. } 1.15/2 \times 647 \times 1.05 \times 0.6 = 234 \text{ kg}$$

$$\text{N. iri a. } 1.15/2 \times 1590 \times 1.05 \times 0.4 = 384 \text{ kg}$$

$$\text{H. ince a. } 1.15/2 \times 949 \times 1.08 \times 0.6 = 354 \text{ kg}$$

$$\text{N. ince a. } 1.15/2 \times 168 \times 1.08 \times 0.4 = 417 \text{ kg}$$

4.6.2. Nemli aggregaların karışım içinde kapladığı hacmin hesabı

$$\text{H. iri a. } 234/1.20 = 195 \text{ dm}^3$$

$$\text{N. iri a. } 384/2.35 = 163 \text{ dm}^3$$

$$\text{H. ince a. } 354/1.49 = 238 \text{ dm}^3$$

$$\text{N. ince a. } 417/2.25 = 185 \text{ dm}^3$$

4.6.3. Çimentonun beton içinde kapladığı hacmin hesabı

$$\text{Çimento hacmi} = 300/3,1 = 97 \text{ dm}^3$$

4.6.4. Gerekli suyun hesabı

$$\text{Su hacmi} = 1000 - (97 + 195 + 163 + 185) = 122 \text{ dm}^3$$

4.6.5. 1 m³ Beton karışımındaki gerçek malzeme miktarının hesabı

Karışında % 3 oranında hava olduğu kabul edildi.

Malzeme	Hacim, dm ³
Çimento	97
Hava	30
H. iri a.	195
N. iri a.	163
H. ince a.	238
N. ince a.	185
Su	122
Toplam	1030 dm ³

1 m³ için gerekli malzeme miktarları; 30 dm³ hava olduğu için bütün malzemenin ağırlıkları ve hacimleri $1000/1030 = 0,97$ katsayısı ile çarpılarak elde edildi.

Malzeme	Hacim, dm ³	Ağırlık kg
Çimento	94	291
Hava	30	-
H. iri a.	189	227
N. iri a.	158	373
H. ince a.	231	343
N. ince a.	180	405
Su	119	119

4.7. 300 Dozlu % 50 Normal Agregalı Hafif Beton Karışım Hesabı (PÇ 325)

4.7.1. 1 m³ karışım için gerekli nemli agrega hesabı

$$\text{H. iri a. } 1.15/2 \times 647 \times 1.05 \times 0.50 = 195 \text{ kg}$$

$$\text{N. iri a. } 1.15/2 \times 1590 \times 1.05 \times 0.50 = 480 \text{ kg}$$

$$\text{H. ince a. } 1.15/2 \times 949 \times 1.08 \times 0.50 = 295 \text{ kg}$$

$$\text{N. ince a. } 1.15/2 \times 1680 \times 1.08 \times 0.50 = 522 \text{ kg}$$

4.7.2. Nemli agreganın karışım içinde kapladığı hacmin hesabı

$$\text{H. iri a. } 195/1.20 = 163 \text{ dm}^3$$

$$\text{N. iri a. } 480/2.35 = 204 \text{ dm}^3$$

$$\text{H. ince a. } 295/1.49 = 198 \text{ dm}^3$$

$$\text{N. ince a. } 522/2.25 = 232 \text{ dm}^3$$

4.7.3. Çimentonun beton içinde kapladığı hacmin hesabı

$$\text{Çimento hacmi} = 300/3,1 = 97 \text{ dm}^3$$

4.7.4. Gerekli suyun hesabı

$$\text{Su hacmi} = 100 - (97 + 232 + 198 + 204 + 163) = 106 \text{ dm}^3$$

4.7.5. 1 m³ Beton karışımındaki gerçek malzeme miktarının hesabı

Karışımında % 3 oranında hava olduğu kabul edildi.

Malzeme	Hacim,dm ³
Çimento	97
Hava	30
H. iri a.	163
N. iri a.	204
H. ince a.	198
N. ince a.	232
Su	106
Toplam Hacim	1030 dm ³

1 m³ Beton için gerekli malzeme miktarları; 30 dm³ hava olduğu için bütün malzemelerin ağırlıkları ve hacimleri $1000/1030 = 0,97$ katsayısı ile çarpılarak elde edildi.

Malzeme	Hacim, dm ³	Ağırlık, kg
Çimento	94	291
Hava	30	-
H. iri a.	158	189
N. iri a.	198	466
H. ince a.	192	286
N. ince a.	225	506
Su	103	103

4.8. 350 Dozlu Uçucu Kül Katkılı BS14 Karışım Hesapları

Uçucu kül, beton karışımılarına, karışım içinde bulunan çimentonun % 10, % 20, % 30, % 35 oranlarında karıştırılarak denenmiştir. Deney sonuçlarına göre % 35 oranında uçucu kül katılarak bulunan karışım kullanılabilir durumdadır (Tablo 5.1).

4.9. Deney Sonuçları

Agrega üzerinde yapılan birim ağırlık deneyleri; TS 1114 'de beton için kullanılan hafif agregalara ait verilen değerlerle ve Bims beton yapımında kullanılan Bims agregalarının TS 3234 'te verilen birim ağırlık sınır değerleri ile karşılaştırılmıştır (Tablo 4.1).

Tablo 4.1 Ponza Taşı Özelliklerinin Benzer Malzemeler İle Karşılaştırılması

Malzeme	Agrega Cinsi	Gevsek Birim Ağırlık (kg/m ³)
Hafif Beton Agregası (TS 1114)	İnce	1200
	İri	1000
	Tuvenan	1100
Madenşehri Ponzataşı Agregası	İnce	949
	İri	647
	Tuvenan	825
Bims Agregası (TS 3234)	İnce	700
	İri	500
	Tuvenan	600

5. HAFİF BETON ÜZERİNDE YAPILAN DENEYLER

5.1. Taze Betonda Yapılan Deneyler

5.1.1. Taze beton birim hacim ağırlığı deneyi

Taze beton birim hacim ağırlığı tayini, her karışım için 3 numune üzerinde yapılmıştır. Beton doldurulmadan önce kalıpların ağırlığı hassas olarak tayin edildi (W_1). Beton doldurulduktan sonra tekrar tartıldı (W_2). Her numune için kalının ağırlığı çıkarılarak net beton ağırlığı bulunduktan sonra, aşağıdaki formülle taze betonun birim ağırlığı en yakın 1 kg/m^3 değerine yuvarlatılarak ifade edildi (10).

$$B = \frac{W_n}{V_k} \quad (5.1.)$$

Burada;

B = Taze betonun birim hacim ağırlığı (kg/m^3)

W_n = Kalının içine doldurulan taze betonun net ağırlığı (kg)

V_k = Kalının hacmi (m^3) = 0.004 m^3

Her bir karışım için taze beton birim hacim ağırlığı Tablo 5.1'de verilmiştir.

5.1.2. Çökme deneyi

TS 2871'e göre çökme hunisi metodu ile taze beton kıvam deneyi yapılmıştır.

5.1.2.1. Kullanılan aletler

- Çökme hunisi: Tabanı 203 mm, üst yüzü 102 mm çapında yüksekliği 305 mm, metalden yapılmış kesik huni.

- Şişleme çubuğu: 16 mm çapında 600 mm boyunda ucu yuvarlatılmış çelik çubuk.

- Mala.

Tablo 5.1 Taze Beton Birim Hacim Ağırlığı

Karışım No	Numune No	B kg/m ³	Ortalama (B) kg/m ³
1 (PÇ 325)	1	1112	1175
	2	1238	
2 (PÇ 400)	1	1300	1312
	2	1324	
3 (PÇ 325) % 20 N. A.	1	1452	1454
	2	1456	
4 (PÇ 325) % 30 N. A.	1	1535	1545
	2	1555	
5 (PÇ 325) % 40 N. A.	1	1640	1640
	2	1640	
6 (PÇ 325) % 50 N. A.	1	1815	1810
	2	1805	
7 (PÇ 400) % 10 U. K.	1	1170	1170
	2	1170	
8 (PÇ 400) % 20 U. K.	1	1170	1165
	2	1160	
9 (PÇ 400) % 30 U. K.	1	1145	1155
	2	1165	
10 (PÇ 400) % 35 U. K.	1	1135	1140
	2	1145	

5.1.2.2. Deneyin yapılışı

Çökme hunisi içi ıslak bezle silindi ve huni düz, nemli ve su emmez bir yüzey üzerine yerleştirildi.

Taze beton, huniye 3 tabaka halinde ve her tabaka huninin yaklaşık 1/3 'ünü dolduracak şekilde yerleştirildi. Yerleştirilen her tabaka 25 defa kenarlarından ortaya doğru dairesel olarak düşey bir tarzda şıslendi.

Şişleme bittikten sonra huninin üst mala veya şişleme çubuğu ile tesviye edildi ve huninin etrafına dökülen beton temizlendi.

Bu işlemden sonra huni saplarından tutularak yavaşça yukarıya doğru çekildi. Taze beton yığınının yanına konan huni üzerine yatay olarak yerleştirilen şişleme çubuğunun alt seviyesi ile çöken taze betonun üst yüzünün ortalama yüksekliği arasındaki mesafe bir cetvelle ölçüldü.

5.1.2.3. Sonuç

Yapılan karışımında çökme deneyi sonucunda çökme miktarı 0-10 mm arasında bulunmuştur.

5.2. Basınç Mukavemeti Tayini

5.2.1. Numune sayısı

Basınç mukavemeti deneyi TS 500'e göre 7 günlük ve 28 günlük numunelerden her karışımından 2'şer tanesine yapılmıştır.

5.2.2. Başlık yapılması

Deneyde kullanılacak silindir numunelerin yükün tesir doğrultusundaki üst yüzüne, çimento-alçı karışımı ile başlık yapıldı. Bir

hacim çimento ile bir hacim alçı yoğrulabilecek kıvama gelinceye kadar su ilave edilerek 5 mm kalınlığında olmak üzere silindir numunenin üst yüzüne sürüldü. Bu şekilde başlık yapılan numune en az 24 saat bekletildikten sonra deneye tabii tutuldu.

5.2.3. Kullanılan aletler

Beton numuneleri kırmak için Üniversal pres kullanıldı.

5.2.4. Hesaplama sonuçlarının gösterilmesi

Betonun basınç mukavemeti aşağıdaki formülle bulundu.

$$P = P_m \cdot \frac{A_p}{A_s} \quad (5.2)$$

Burada;

P = Beton numunesi basınç mukavemeti (kg/cm^2)

P_m = Üniversal presten okunan basınç değeri (kg/cm^2)

A_p = Pres pistonunun kesit alanı (cm^2)

A_s = Silindir numunesinin kesit alanı (cm^2)

Her silindirin mukavemeti ve her karışımın 7 ve 28 günlük basınç mukavemeti değerleri Tablo 5.2 ve 5.3 'de verilmiştir.

5.2.5. Hafif betonun Elastisite modülünün tayini

Üretilen betonun, Elastisite modülü;

$$E = 4000 \cdot \sqrt{\Delta^3 \cdot f_{ck}}$$

formülünden hesaplandı (3).

Δ : Betonun birim hacim ağırlığı, kg/cm^3

f_{ck} : Betonun karekteristik basınç dayanımı, kg/cm^2

E : Elastisite modülü, kg/cm^2

Tablo 5.2 7 Günlük Basınç Mukavemeti Değerleri

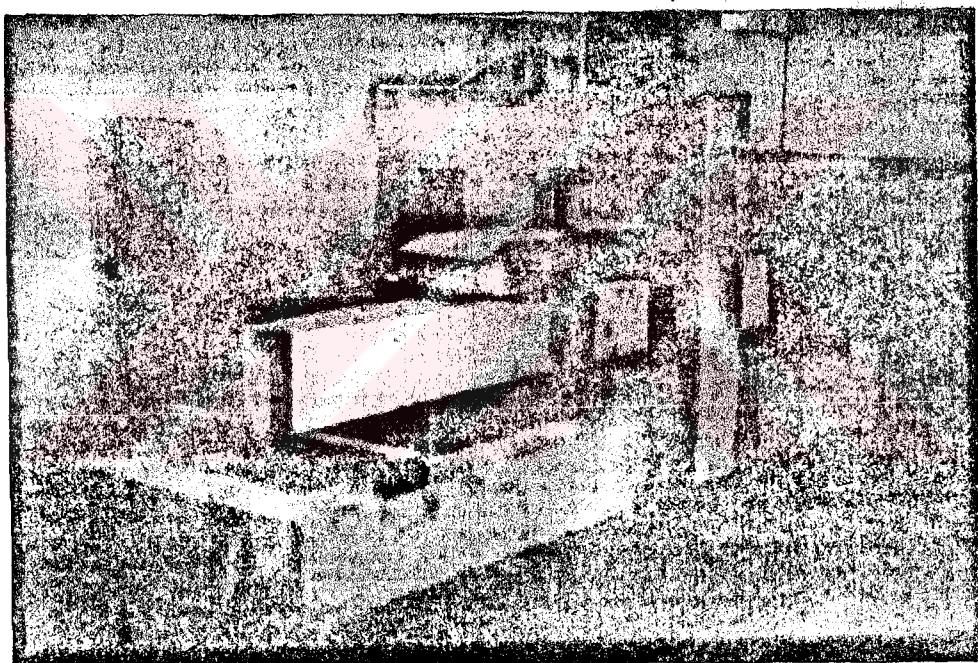
Karışım No	Numune No	Basınç Muk. (P) kg/cm ²	Ort. P. kg/cm ²
1 (PÇ 325)	1	76,96	79,72
	2	82,88	
2 (PÇ 400)	1	115,44	113,96
	2	112,48	
3 (PÇ 325) % 20 N.A.	1	112,50	113,97
	2	115,44	
4 (PÇ 325) % 30 N.A.	1	94,74	97,7
	2	100,66	
5 (PÇ 325) % 40 N.A.	1	106,59	106,58
	2	106,58	
6 (PÇ 325) % 50 N.A.	1	118,42	124,34
	2	130,26	
7 (PÇ 400) % 10 U.K.	1	88,81	88,81
	2	88,81	
8 (PÇ 400) % 20 U.K.	1	88,81	91,78
	2	94,74	
9 (PÇ 400) % 30 U.K.	1	97,70	99,18
	2	100,66	
10 (PÇ 400) % 35 U.K.	1	106,58	103,62
	2	100,66	

Tablo 5.3 28 Günlük Basınç Mukavemeti Değerleri

Karışım No	Numune No	Basınç Muk. (P) kg/cm ²	Ort. P. kg/cm ²
1 (PÇ 325)	1	112,50	115,46
	2	118,42	
2 (PÇ 400)	1	167,77	169,74
	2	171,71	
3 (PÇ 325) % 20 N.A.	1	165,79	167,27
	2	168,74	
4 (PÇ 325) % 30 N.A.	1	142,10	145,06
	2	148,02	
5 (PÇ 325) % 40 N.A.	1	159,87	162,83
	2	165,79	
6 (PÇ 325) % 50 N.A.	1	177,63	183,55
	2	189,47	
7 (PÇ 400) % 10 U.K.	1	153,94	150,46
	2	150,98	
8 (PÇ 400) % 20 U.K.	1	156,91	157,65
	2	158,39	
9 (PÇ 400) % 30 U.K.	1	159,87	159,87
	2	159,87	
10 (PÇ 400) % 35 U.K.	1	162,83	164,31
	2	165,79	

6. KİRİŞ DENEY PRESİ

"Hafif betondan imal edilen kirişlerin dayanım ve davranışları" konulu tez çalışmasını deneysel olarak yapmak için S.Ü.Müh-Mim. Fakültesi yapı laboratuvarında kullanabilecek bir presi bulunmamaktaydı. Bunun üzerine 25 ton kapasiteli bir kiriş kırma presi yaptırılmasına karar verildi. Bu presin tüm proje, detay ve resimleri tarafımızca hazırlanarak presin imalatı Konya Anadolu Sanayi'nde yaptırıldı.

Resim 6.1 Kiriş deney presi

6.1. 250 kN Kiriş Eğilme Çerçeveesi

Bu yük kaynakla birleştirilmiş çelik kutu elemanlarının konstrüksyonundan yapılmış olup betonarme ve diğer malzemelerden yapılmış kirişlerin deneyinde kullanılacaktır. Kuvvet karşılıklı dengelemiş şahmerdan aracılığı ile kirişe tatbik edilmektedir. Yük tatbiki tekil ve iki noktadan yükleme şeklinde olmaktadır.

6.2. Kiriş Uygulanan Yükün Bulunması

Test cihazının hidrolik donanımına konan bir manometreden kirişin yükleme başlangıcından kırılıncaya kadar uygulanan hidrolik basınç okunabilir. Kiriş kırıldığı anda manometrenin ibresi en son gösterdiği max. basınç değeri üzerinde kalır. Bu değer okunarak cihaz üzerinde bulunan basınç - yük grafiğinin apsisine taşınır. Buradan yukarı çıkılarak eğri kestirilir. Kesim yerinden sola doğru yatay bir çizgi çizilirse ordinattan kirişin kırıldığı andaki yük tesbit edilir. Manometreden ± 1 bar duyarlılığında okuma yapılabilir. Bu değer kırılma yükü için ± 40 kg toleransa karşı gelmektedir.

6.3. Kiriş Deney Presi Çerçevesinin Özellikleri

Deney presinin,

Ortamala boyutlar: 1.3, 1.3, 3.6 m. (yükseklik, genişlik, derinlik)

Yatay taşıyıcılar arasındaki mex. mesafe: 3.5 m.

Düşey taşıyıcılar arasındaki max. mesafe: 0.80 m.

max. numune genişliği: 0.80 m.

max. numune yüksekliği: 0.50 m.'dir.

6.4. Kumanda ve Elektrik Motor Donanımı

Elektrik motorunun,

Tam yükte akım kullanımı: 380 V, 3.8 A.

ve

Hidrolik kısmın yağ hazne kapasitesi 16 litre'dir.

ÇERÇEVENİN MUKAVEMETİ

$$2F = 300 \cdot 10^3 \text{ N}$$

Üst Kirişte Eğilme:

$$M_1 = F \cdot a \cdot \frac{\frac{a}{2} + b}{a + b}$$

$$M_1 = 150000 \cdot 600 \cdot \frac{\frac{600}{2} + 550}{600 + 550}$$

$$M_1 = 66.52 \cdot 10^6 \text{ Nmm.}$$

$$\sigma_{e_1} = \frac{M_1}{W_x} = \frac{66.52 \cdot 10^6}{2 \cdot 20 \cdot 300^2} \cdot \frac{6}{6}$$

Kullanılan malzeme St 37 olduğundan $\sigma_k = 370 \text{ N/mm}^2$

$$S = \frac{\sigma_k}{\sigma_{e_1}} = \frac{370}{110 \cdot 86} = 3.33 \text{ Kat emniyetlidir.}$$

Üst kiriş sehimi:

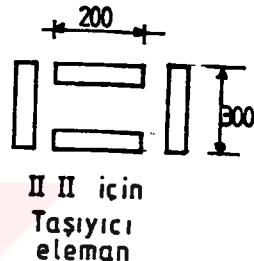
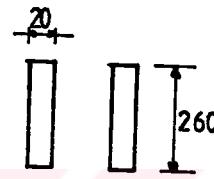
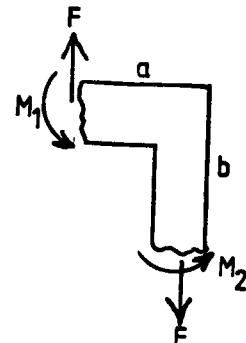
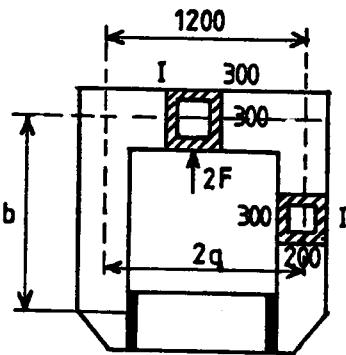
$$y = \frac{F \cdot l^3}{48 \cdot E \cdot I_x} = \frac{300 \cdot 10^3 \cdot 1200^3}{48 \cdot 2.1 \cdot 10^5 \cdot 2 \frac{20 \cdot 260^3}{12}} = 0.877 \text{ mm.}$$

$y_{\max} = 1 \text{ mm}$ alınabilir, sonuç uygundur.

Yan kollarda çekme + eğilme

$$\sum M = 0 \text{ dan, } M_1 + M_2 - F \cdot a = 0$$

$$M_2 = F \cdot a - M_1 = 150 \cdot 10^3 \cdot 600 - 66.52 \cdot 10^6 = 23.48 \cdot 10^6 \text{ Nmm.}$$

$$\sigma_{eII} = \frac{23 \cdot 48 \cdot 10^6}{2 \cdot \frac{20 \cdot 200^2}{6}} = 88 \text{ N/mm}^2$$

$$\sigma_f = \frac{F}{A} = \frac{150 \cdot 10^3}{2 \cdot 200 \cdot 20 + 2 \cdot 260 \cdot 20} = 8.152 \text{ N/mm}^2$$

$$\sigma_{eII} + \sigma_f = 88 + 8.152 = 96.152 \text{ N/mm}^2$$

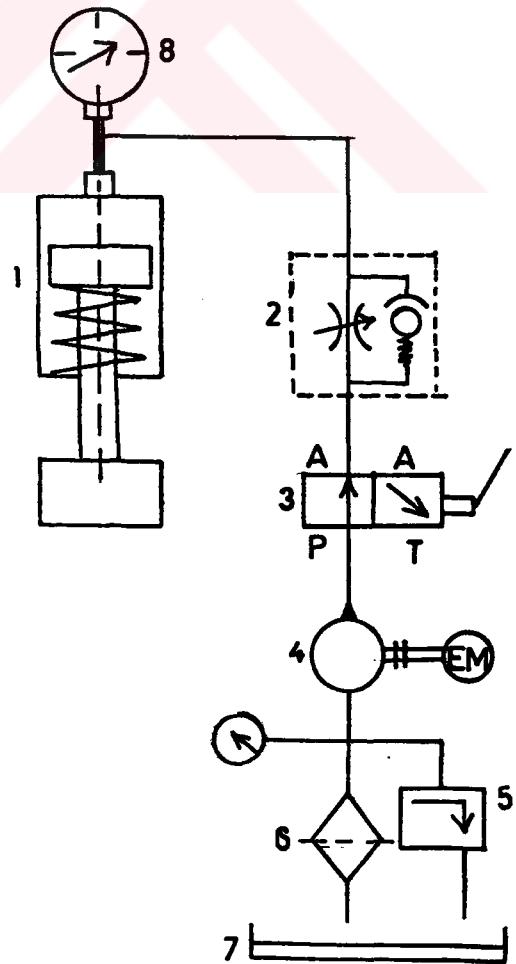
$$S = \frac{370}{96.152} = 3.84 \text{ Kat emniyetli}$$

HİDROLİK SİSTEM ŞEMASI

- 1 Ana silindir
- 2 Hız ayar valfi
- 3 Yön kontrol valfi
- 4 Pompa
- 5 Basınç ayar valfi
- 6 Filtre
- 7 Yağ tankı
- 8 Yük göstergesi

Pompa kapasitesi = 8 lt/d

Motor gücü = 2 Kw

7. HAFİF BETONDAN İMAL EDİLMİŞ BETONARME KİRİŞLERİN DAYANIM ve DAVRANIŞI

7.1. Basit Eğilme Etkisindeki Kirişlerin Davranışı

Eğilmeye maruz betonarme bir kirişin analizini yapmadan önce böyle bir kirişin yük altındaki davranışının bilinmesinde büyük yarar vardır (15).

Betonarme kirişlere yerleştirilen çekme donatısı kirişin çatlamasına engel olamaz. Kirişin çekme bölgesindeki ilk çatlaklar, en dış çekme lifindeki birim uzamanın, betonun çekmedeki birim deformasyon sınırına ulaşması ile oluşur. Deformasyonla hesap pratik olmayacından, çatlak oluşması, en dış lifteki betonun eğilme-çekme dayanımına erişmesi olarak tanımlanır. Başka bir deyişle, çatlama momenti donatsız bir kirişin kırılma momentine eşittir (14).

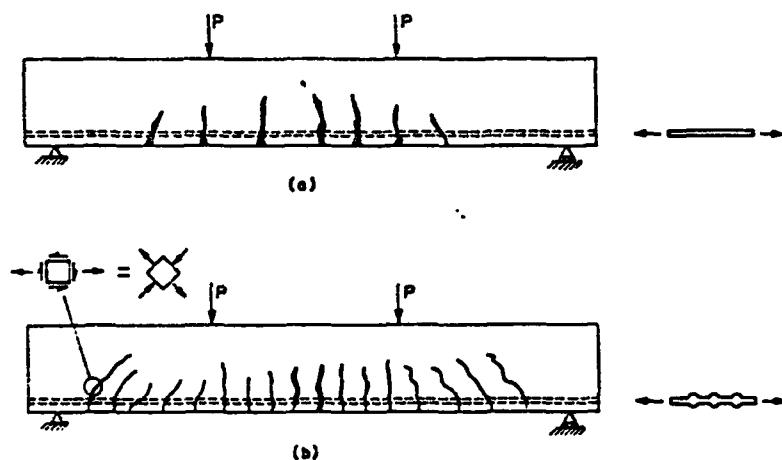
$$M_{cr} = f_{ctf} \cdot \frac{I}{y} \quad (7.1)$$

Kesitdik dörtgense çatlama momenti aşağıdaki gibi yazılabilir. f_{ctf} betonun eğilmedeki çekme dayanımıdır ve eksenel çekme dayanımının iki katı olarak alınabilir.

$$M_{cr} = f_{ctf} \cdot \frac{b_w \cdot h^2}{6} = 2 \cdot f_{ct} \cdot \frac{b_w \cdot h^2}{6} \quad (7.2)$$

İlk çatlaklar momentin en yüksek olduğu yörede oluşur. Bu çatlaklar kılcal olduğundan görülmeleri son derece zordur. Yük arttıkça bu çatlakların boyu ve genişliği artmaya başlar. Betonda çatlama asal çekme gerilmesine dik yönde oluşur.

Yük arttıkça yük ve mesnet arasındaki kesitlerde de çatlama momentine erişileceğinden, bu bölgede de çatlamlar görülür. Ancak söz konusu bölgede kayma gerilmeleri de bulunduğuundan, asal çekme gerilmeleri şekil 7.1 (b) de görüldüğü gibi kiriş eksenine paralel degildir. Bu nedenle, yük ve mesnet arasında oluşan çatlaklar kiriş eksenine belirli bir açıda, eğik olarak oluşurlar.

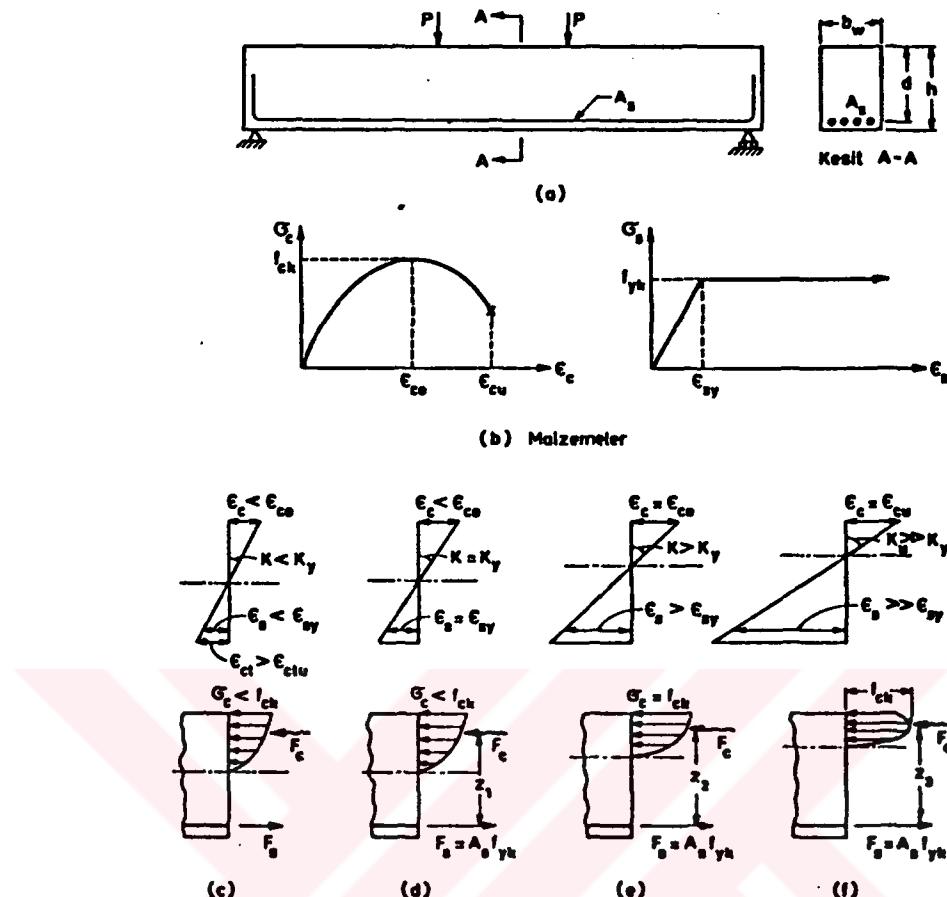

Şekil 7.1

Şekil 7.1 de gösterilen iki kiriş arasındaki tek fark, (a)'da düz yüzeyli, (b)'de ise nervürlü donatı kullanılmasıdır. Göründüğü gibi, düz yüzeyli donatı kullanıldığında az sayıda çatlak oluşmakta, ancak çatlak genişliği büyük olmaktadır. Nervürlü donatı kullanıldığında ise düz yüzeyliye göre çatlak sayısı artmakta, ancak çatlak genişliği azalmaktadır. Bu fark nervürlü donatı ile sağlanan daha iyi kenetlenmeden kaynaklanmaktadır.

Bir kirişin, çatlak oluşmasından zonra taşıma gücüne nasıl eriştiğini adım adım izlemek, davranışın anlaşılması açısından son derece yararlıdır. Bu amaçla Şekil 7.2 (a)'da gösterilen kirişin yük alındığı davranışını izlenecektir.

Kirişte, çatlama sonrası oluşacak birim defarmosyon dağılım ve iç kuvvetler, Şekil 7.2 (c)'de gösterilmiştir. Birim defarmosyon değerlerinin ve basınç bölgesindeki gerilme dağılımının bir anlam ifade edebilmesi için, Şekil 7.2 (b)'de verilen malzeme σ - ϵ eğrilerinin de birlikte ele alınması gereklidir.

Şekil 7.2

Göründüğü gibi, en alt çekme lifindeki beton birim deformasyonu betonun çekme sınır birim deformasyonunu aştıından, $\varepsilon_{ct} > \varepsilon_{ctu}$, kiriş çatlamıştır. Çekme donatisındaki birim deformasyon ise, henüz akma sınırına ulaşmamıştır, $\varepsilon_s < \varepsilon_{sy}$, basınç bölgesindeki gerilme dağılımının eksenel basınç altında elde edilen σ - ϵ eğrisine benzetilebilir. Şekil 7.2 (c)'den görüldüğü gibi, en dış lifteki beton birim kısalması henüz max. gerilmeye karşılık olan ε_{c0} değerine ulaşmamıştır.

Kirişe uygulanan yük arttıkça, eğilme momenti büyüyecek ve belirli bir yük düzeyinde çekme donatisı akma birim uzamasına ulaşacaktır. Bu durum şekil 7.2 (d)'de gösterilmiştir. Lifteki beton birim kısalması ε_{c0} dan küçüktür. Şekil 7.2 (d)'de gösterilen iç kuvvetler, donati akma birim uzamasına ulaştığı andaki iç kuvvetlerdir. Donatisı akma gerilmesine ulaştığında $F_s = A_s \cdot f_{yk}$ olarak yazılabilir.

Bu aşamadan sonra yük artmaya devam ederse, doğal olarak beton ve donatıdaki birim deformasyon da artacaktır. Ancak, donatı akma sınırına ulaşmış olduğundan, şekil 7.2 (b)'de gösterilen $\sigma-\epsilon$ eğrisinin özelliği nedeni ile birim deformasyonu aynı gerilme altında çok hızlı bir artış gösterecektir. Birim deformasyon dağılımı doğrusal kalmak zorunda olduğundan, beton ve donatıdaki farklı artış, ancak tarafsız eksenin yukarı doğru kayması ile mümkündür. Bu aşamadaki birim deformasyon dağılımı şekil 7.2 (e)'de gösterilmiştir. Bu aşamadaki dağılım bir önceki ile kıyaslandığında, tarafsız eksenin yükselmesi açıkça görülür. Şekil 7.2 (d)'de gösterilen aşamadan, (e)'de gösterilene geçirilirken, donatıdaki gerilme sabit kaldığından ($\sigma_s = f_{yk}$), toplam çekme kuvveti de değişmeyecektir, $F_s = A_s \cdot f_{yk}$. Bu, denge şartı sebebiyle beton basınç bileşkesinin de sabit kalması demektir.

$$F_s = A_s \cdot f_{yk} = F_c$$

Şekil 7.2 (e)'den görüleceği gibi, artık en dış lifte ϵ_{c0} ve f_{ck} değerlerine ulaşılmıştır. Bunun anlamı, betonda ezilmeler başladığından, deformasyon artımının ancak gerilme azalması ile mümkün olacağıdır. Tarafsız eksen yükselmış olduğundan, moment kolumnun bir miktar artması doğaldır, $z_2 > z_1$, ancak bu artış oldukça küçüktür.

Bu aşamadan sonra kirişe uygulanan yük arttığı takdirde, şekil 7.2. (b)'deki $\sigma-\epsilon$ eğrilerinden görüldüğü gibi beton dış lifindeki ϵ_{c0} ötesinde bir artış ancak gerilme azalması ile mümkün olurken, donatı çeliğinde sabit gerilme altında birim deformasyon hızla artmaktadır. Donatı çeliğindeki birim deformasyon artış hızının betona oranla daha hızlı olması, tarafsız eksenin daha yukarı kaymasını gerektirir. Tarafsız eksen yukarı kayıkça, betonun basınç alanı azalmaktadır. Denge şartı sebebi ile beton basınç kuvvetinin sabit kalması gereğiinden ($F_c = F_s - A_s \cdot f_{yk}$), tarafsız eksenin yükselmesi, en dış lifteki beton birim kısالmanın sınır kısالma değerine ulaşmasına kadar

devam edecektir. Bu sınır değere ulaştığında ($\varepsilon_c = \varepsilon_{cu}$), basınç bölgesindeki betonun ezilmesi görülür. Donatıda akmiş olduğundan kırış çökerek kırılacaktır (Şekil 7.2 (f)).

Tarafsız eksenin yukarı kayması sebebiyle moment kolundaki artış, iç kuvvetlerin sabit kalmasına rağmen moment kapasitesini bir miktar artırmaktadır.

$$\text{Akma anındaki moment kapasitesi } M_y = A_s \cdot f_{yk} (Z_1)$$

$$\text{Kırılma anındaki (taşma gücü) moment kap. } M_r = A_s \cdot f_{yk} \cdot (Z_3)$$

Moment kolları farklı olduğundan ($Z_3 > Z_1$), taşıma gücü momentünün akma anındaki momentten büyük olacağı açıktır. Moment kolundaki artış çok küçük olduğundan, bu iki moment arasındaki fark oldukça azdır ($\Delta M = \% 5$). Bu nedenle momentin akmadan sonra sabit kaldığı varsayıminın getireceği hata oranı oldukça küçüktür.

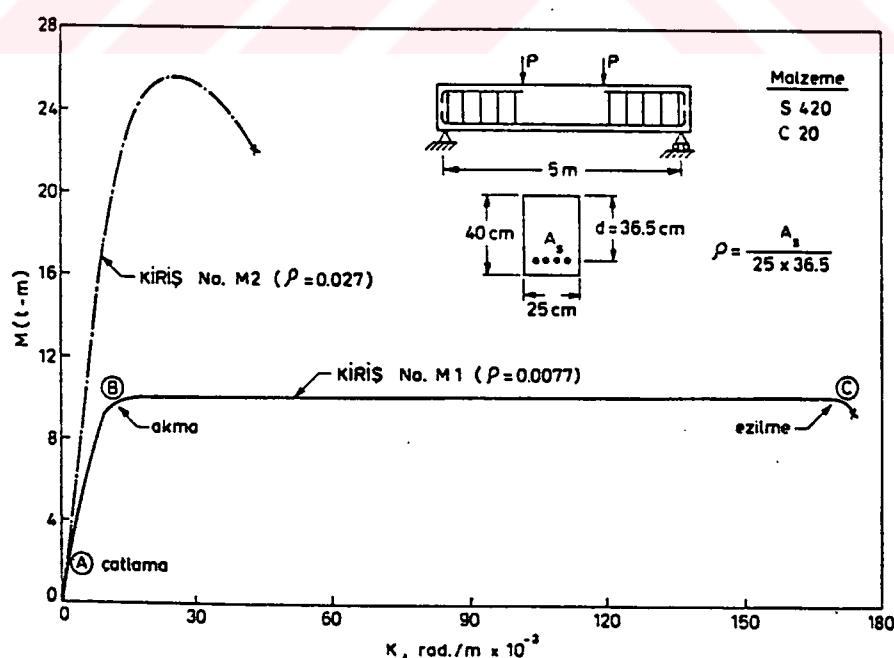
Göründüğü gibi, kırış davranışındaki en önemli değişiklik, çekme donatısının akması ile meydana gelir, şekil 7.2 (d). Bu noktadan sonra eğriliğin (K) hızla artmasına karşın, moment sabit kalır. Çok az artan moment altında eğriliğin hızla artması, en dış lifdeki betonun sınır birim deformasyona erişmesine kadar devam eder. Sabit moment altında deformasyonda büyük artışlar olması ve kırılma konumuna ulaşıldığındaki eğriliğin, akmaya karşı olan eğrilikten çok büyük olması ($K_u > K_y$) davranışın sünekliğini gösterir.

Kırışa aşırı çekme donatısı yerleştirildiğinde, davranışta büyük bir değişme gözlenecektir. Fazla donatı, şekil 7.2 (c) ve (d) de gösterilen tarafsız eksenin konumunu değiştirecektir. Tarafsız eksenin çekme donatısına doğru kayması sonucu $\varepsilon_u/\varepsilon_s$ oranı artacak, böylece $\varepsilon=\varepsilon_{cu}$ ol-

duğunda donatı henüz akma sınırına ulaşmayacaktır, $\varepsilon_s < \varepsilon_{sy}$. Bunun doğal bir sonucu olarak kırılma son derece gevrek ve ani olacaktır.

7.2. Betonarme Kiriş Davranışı ile ilgili ODTÜ Deneyleri

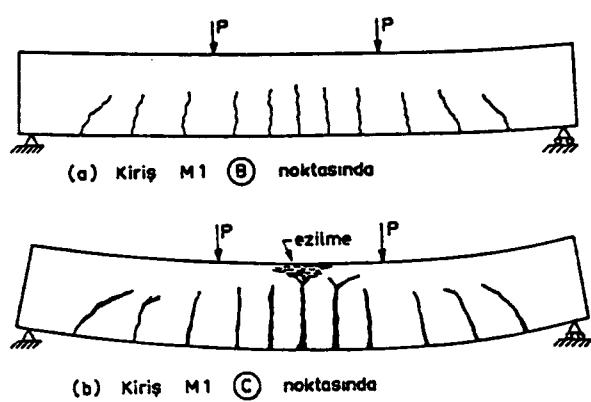
Çekme ve basınç kırılması veya sünek ve gevrek davranışları biraz daha irdelemekte yarar vardır. Şekil 7.3 te ODTÜ Yapı Mekanığı Laboratuvarında denenen iki kirişten elde edilen moment - eğrilik, ilişkileri gösterilmiştir. İki kiriş çekme donatısı oranları dışında özdeştir. Şekil 7.3. teki M-K eğrilerinden, çekme donatısı oranının kiriş davranışını üzerindeki etkisi kolayca izlenebilir. Yönetmeliklerde donatı sınırlaması yapılarak M2 olarak gösterilen kirişin davranışına benzer bir gevrek davranış kesinlikle önlenmiştir. Donatı oranı düşük olan M1 kirişinin ne denli sünek davranışlığı, şekildeki M-K eğrisinden açıkça görülmektedir.

Şekil 7.3

Şekil 7.3 teki M1 kırışı sünek bir davranış göstermektedir ve akmadaki eğriliğin yaklaşık 20 katına ulaştıktan sonra, basınç bölgesindeki betonun ezilmesi ile kırılmaktadır. Eğrilikteki bu büyük artışa karşın, moment kapasitesindeki artış oldukça az olmaktadır. Şekildeki eğriden, kırılma anındaki momentin (taşma gücü), akma anındaki momente oranın yaklaşık 1.07 olduğu görülür, $M_r/M_y = 1.07$.

Şekil 7.3 teki M-K eğrisi üzerinde B noktası olarak gösterilen akma konumu ile C olarak gösterilen taşıma gücü konumu arasında, deformasyon ve çatlama açısından çok büyük farklar vardır. Bu iki konuma erişildiğinde kırışın deformasyon ve çatlama durumu Şekil 7.4 de gösterilmiştir. Şekilden görüleceği gibi, B noktasına erişildiğinde, çatlak genişliği, uzunluğu ve kırış deformasyonu (sehim) olara kabul edilir büyülüktedir. Buna karşın, şekil 7.4 (b) de gösterildiği gibi, kırış taşıma gücüne erişirken gözlenen deformasyon kabul edilemeyecek büyülüklerde ulaştığı gibi, çatlak genişlikleri de gözleneceği gibi, tarafsız eksenin yukarı kayması nedeniyle çatlaklar hemen basınç yüzüne kadar ulaşmıştır.

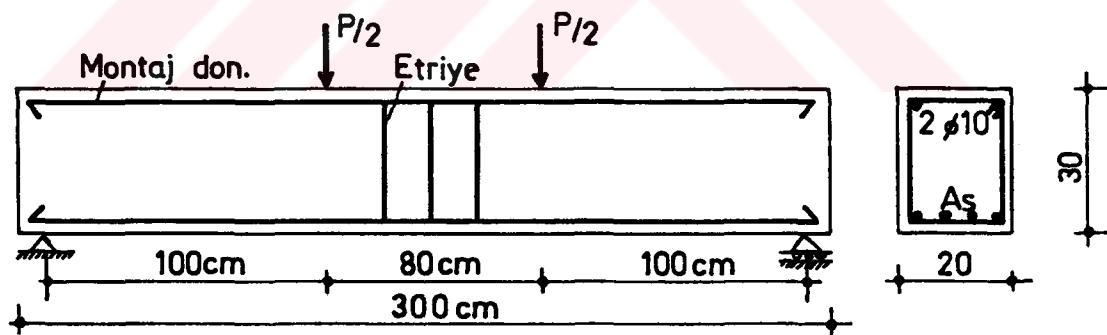
Şekil 7.4

8. HAFÍF BETONDAN İMAL EDİLMİŞ BETONARME KIRIŞLER ÜZERİNDE YAPILAN DENEYLER

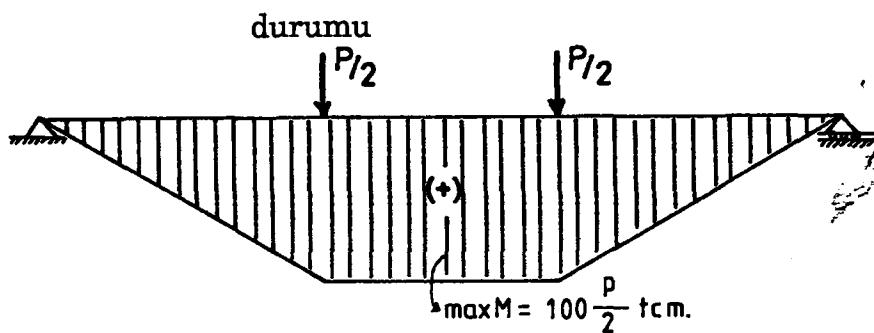
8.1. Deney Kirişleri

Deneylerde kullanılmak üzere imal edilen 4 adet kirişte; % 20 normal agregat katılarak elde edilen hafif beton, donatı olarak ise BCI ve BCIII kullanılmıştır. Kiriş ölçüler 20 . 30. 300 cm'dir. Birinci tip kirişte çekme donatısı olarak (BCI) 4 Ø 14, ikinci tip kirişte ise (BCIII) 3Ø 12 kullanıldı. Her iki tip kirişte etriyeler Ø 8 / 15, montaj donatısı olarak 2 Ø 10 kullanılmıştır.

Kirişler üzerinde simetrik yük uygulanarak deneyler gerçekleştirilmiştir (Şekil 8.1). Her iki tip kiriş denge altı donatı oranına göre donatılmıştır (14). BCIII tor çeliktir. BCIII metaş çeliği, fabrika üretim yapmadığından bulunamamıştır.

Şekil 8.1 Deneylerde kullanılan kirişlerin boyutları ve yükleme

Şekil 8.2 Kirişlerin yükleme durumuna göre Moment diyagramı

Şekil 7.4 (b) de gösterilen deformasyon ve çatlama, taşıma gücünün betondaki ezilme yerine ($\varepsilon_c = \varepsilon_{cu}$), donatıdaki akma ile tanımlanmasının belki de daha doğru olacağı izlenimini uyandırabilir. Ancak, taşıma gücünün, Şekil 7.3 te gösterilen C noktasına göre hesaplanması ne kadar kolaysa, donatının akma anını belirleyen B noktasına göre hesaplanması o kadar zor ve belirsizdir. Bu, ve B ve C noktalarındaki moment kapasitesi farkının az olması nedeni ile, taşıma gücü, betonun ezilmesini simgeleyen C noktası temel alınarak tamamlanır ve bu noktaya göre hesaplanır.

Tablo 8.1 Deney Kirişlerinin Doneleri

Kiriş	Malzeme	Donatı	$\rho_i = 0.235 \cdot f_{cd}/f_{yd}$
K1 (2 adet)	BÇI, BS 14	4 Ø 14 (6.16 cm ²)	0.0117
K2 (2 adet)	BÇIII, BS 14	3 Ø 12 (3.39 cm ²)	0.0061

Tablo 8.2 K1 Kirişlerinin Yükleme Deneyinden Elde Edilen Sonuçlar

Uygulanan Yük P (ton)	Kiriş ortasında ölçülen Sehim y (mm)	
	2.5	4.5 Çatlaklar
6	3	
6.5	4	
8	5	
9	6	
10	7	
11	8	
13 akma	9	
13 ezilme	60	

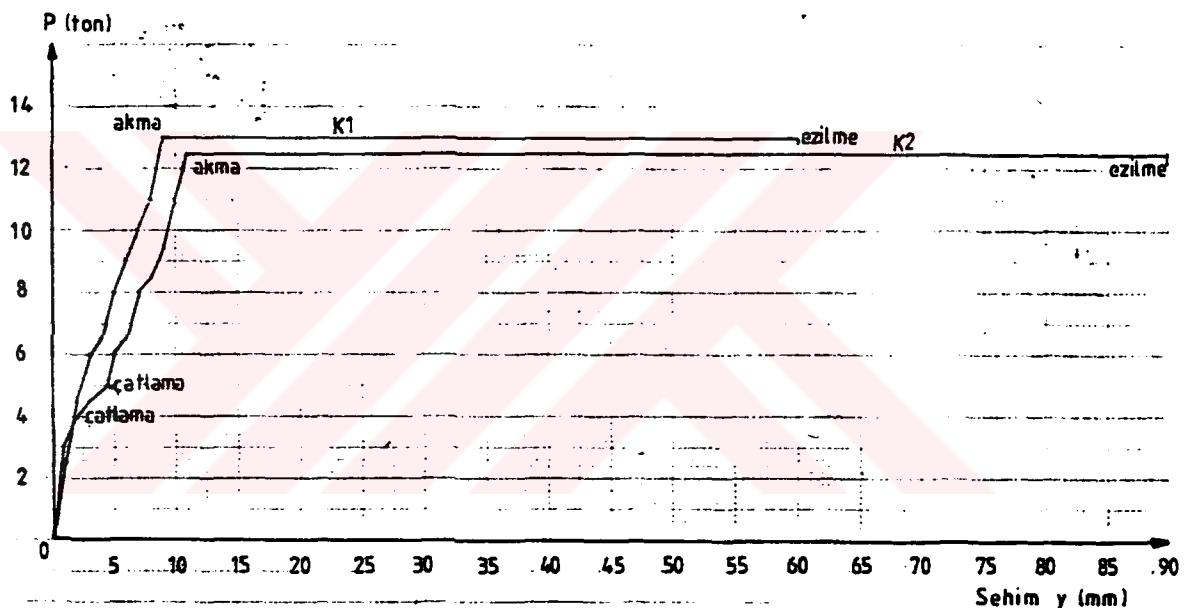
Tablo 8.3 K2 Kirişlerinin Yükleme Deneyinden Elde Edilen Sonuçlar

Uygulanan Yük P (ton)	Kiriş ortasında ölçülen Sehim y (mm)	
	3	4
4.5		3
5 Çatlama		4
6		5
6.5		6
8		7
8.5		8
9.5		9
11		10
12.5 Akma		11
12.5 Ezilme		90

8.2. Deneylerden Elde Edilen Sonuçlar

K1 kırışları ortalama 4.5 ton yük altında çatlamaya başlamış olup bu durumda sehim 2 mm olarak okundu. Aynı kırışte donatıdaki akma 13 ton yük altında gerçekleşti. Yükte bir artış olmadan kırışındaki sehim artışı devam etti ve 60 mm'de kırış ezildi (Resim 8.1, 8.2).

K2 kırışları ortalama 5 ton yük altında çatlamaya başlamış olup bu durumda sehim 4 mm olarak okundu. Donatıdaki akma ise 12.5 ton yük altında gerçekleşti (Şekil 8.3). Yük aynı değerde dururken sehim artışı devam etti ve 90 mm'de kırış ezildi (Resim 8.3, 8.4, 8.5).

Şekil 8.3 Yük - Sehim Diyagramları

8.3. Deney Sonuçlarına Göre Hesaplanan Kırılma Momentleri

K1 kırışları için,

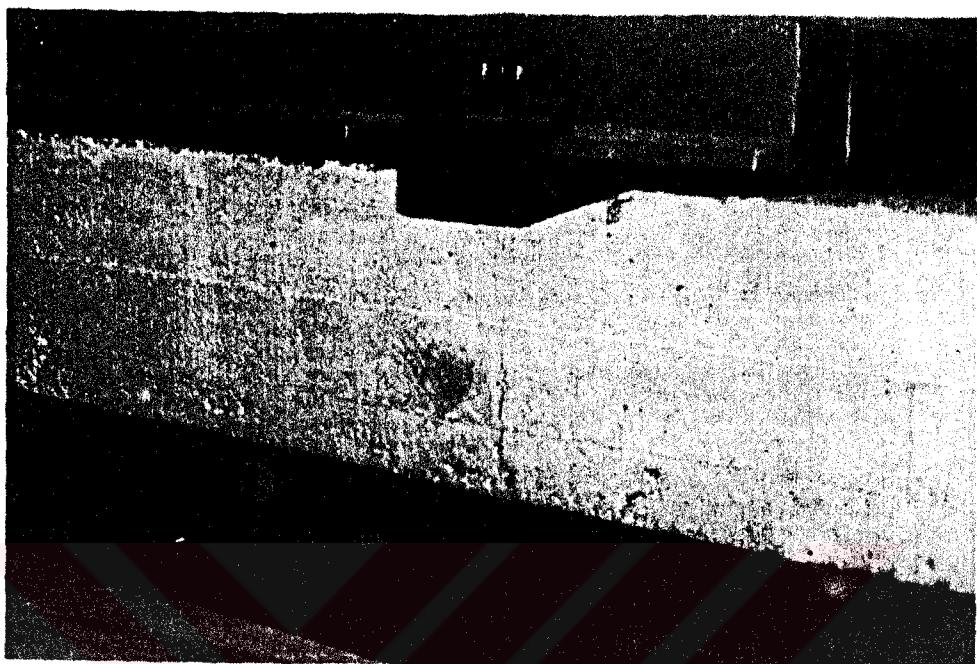
Akma Yükü $P = 13$ ton

$$M = 100 \cdot \frac{P}{2} = 100 \cdot \frac{13}{2} = 650 \text{ tcm}$$

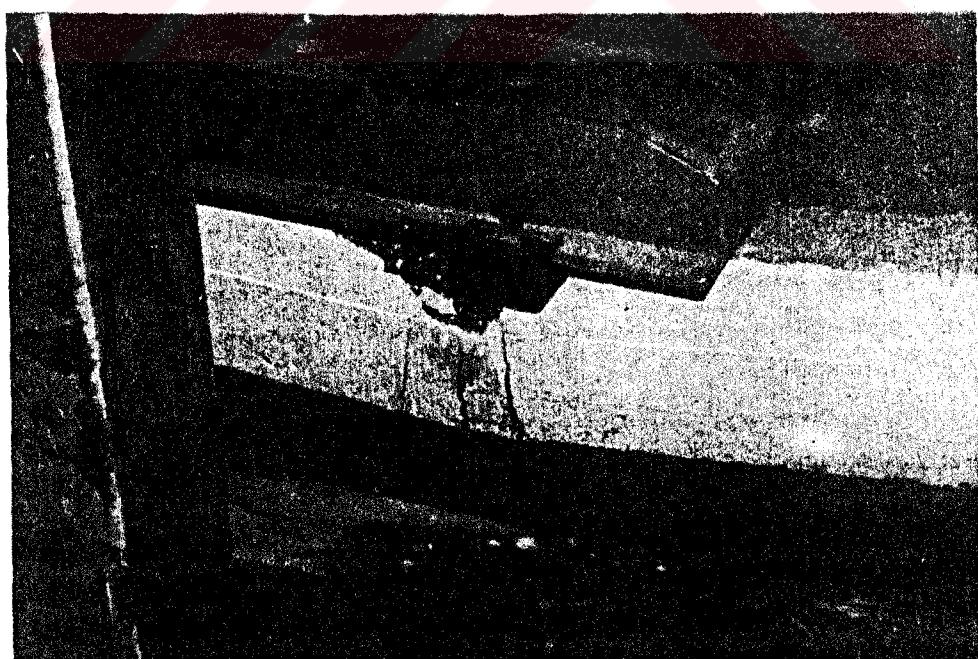
K2 kırışları için,

Akma Yükü $P = 12.5$ ton

$$M = 100 \cdot \frac{P}{2} = 100 \cdot \frac{12.5}{2} = 625 \text{ tcm}$$

Resim 8.1 K1 Kirişinin beton çatlamaya başladığı andaki durumu

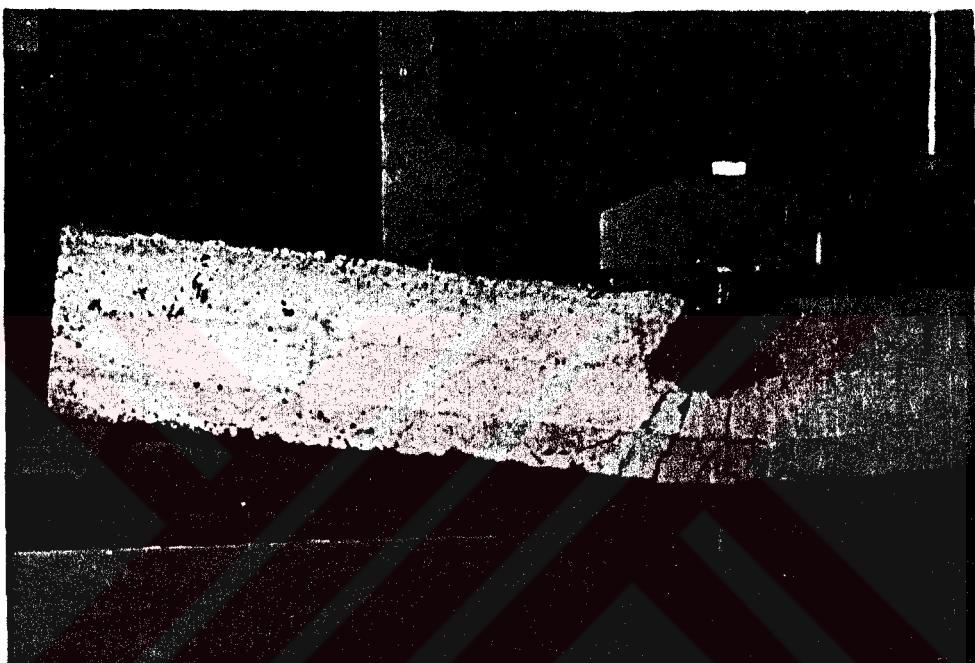
Resim 8.2 K1 Kirişinin beton ezilmeye başladığı andaki durumu

Resim 8.3 K2 Kirişinin beton çatlamaya başladığı andaki durumu

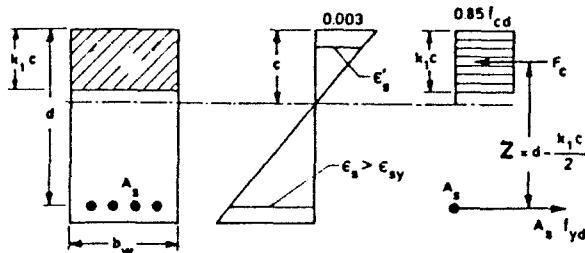
Resim 8.4 K2 Kirişinin donatı akma limitine ulaştığı andaki durumu

Resim 8.5 K2 Kirişinin beton ezilmeye başladığı andaki durumu

8.4. Kirişler İçin Hesaplanan Teorik Taşıma Gücü ve Sehim Değerleri

8.4.1. K1 Kirişleri için

Denge şartından; $F_s = F_c$

$$A_s \cdot f_{yk} = 0.85 \cdot f_{ck} \cdot k_{1c} \cdot b_w \Rightarrow 6.16 \cdot 2.2 = 0.85 \cdot 0.167 \cdot k_{1c} \cdot 20$$

Taşıma gücü momenti; $k_{1c} = 4.8 \text{ cm}$

$$M_r = F_s \cdot Z = 6.16 \cdot 2.2 \cdot (27 - \frac{4.8}{2}) = 333 \text{ tcm}$$

Teorik sehim hesabı;

$$y = \frac{0.41 \cdot 10^6 \cdot P}{E \cdot I} \text{ (cm)} \quad y = \frac{0.41 \cdot 10^6 \cdot 4500}{85000 \cdot 45000} = 0.48 \text{ cm} = 4.8 \text{ mm}$$

8.4.2. K2 Kirişleri için

Denge şartından; $F_s = F_c$

$$A_s \cdot f_{yk} = 0.85 \cdot f_{ck} \cdot k_{1c} \cdot b_w \Rightarrow 3.39 \cdot 4.2 = 0.85 \cdot 0.167 \cdot k_{1c} \cdot 20$$

Taşıma gücü momenti; $k_{1c} = 5 \text{ cm}$

$$M_r = F_s \cdot Z = 3.39 \cdot 4.2 \cdot (27 - \frac{5}{2}) = 349 \text{ tcm}$$

Teorik sehim hesabı;

$$y = \frac{0.41 \cdot 10^6 \cdot P}{E \cdot I} \text{ (cm)} \quad y = \frac{0.41 \cdot 10^6 \cdot 5000}{85000 \cdot 45000} = 0.54 \text{ cm} = 5.4 \text{ mm}$$

9. SONUÇ VE ÖNERİLER

9.1. Madenşehri Hafif Agregası

Deneyselimizde hafif agrega olarak kullandığımız ponza taşı üzerinde; özgül ağırlık, birim ağırlık, su emme deneyseli TS 3526'ya göre yapılmıştır. Bu değerler TS 1114 "Hafif Beton Agregaları" ve TS 3234 "Bims Agregası" ile karşılaştırılmıştır. Ponza taşı özelliklerinin bu iki TS arasında bir değerde olduğu ve hafif agrega olarak kullanılabileceği tespit edilmiştir.

9.2. Hafif Agregadan Beton İmalatı

TS 2511 'e göre karışım hesapları yapılarak BS14 elde edilmeye çalışılmıştır. Bu deneylerde de hafif agrega ile birlikte iki ayrı cimento kullanılmıştır. Bu deneyler sonucunda PÇ 400 ile yapılan üretimde 28 günlük 169.74 kg/cm^2 , PÇ 325 ile yapılan üretimde 115.46 kg/m^2 silindir basınç değerleri elde edilmiştir.

Ayrıca, Konya Çimento Fabrikasında PÇ 400 imali yapılmadığından bu çimentonun diğer illerden getirileceği düşünülverek bu karışımın ekonomik olmayacağı gözlenmiştir. Bunun yerine Konya Eğribayat kum ocağından getirilen normal agrega kullanarak başka karışımlarda yapılmıştır. Bu yapılan karışımlarda hafif agrega içeresine % 20, % 30, % 40, % 50 oranında normal agrega kullanılmıştır. % 20 normal agrega katkılı betonun 28 günlük basınç mukavemeti 167 kg/cm^2 olarak bulunmuştur.

Termik santrallerde artık madde olarak üretilen uçucu külün çimento yerine % 10, % 20, % 30, % 35 oranlarında kullanılarak ayrı bir karışım yapılmıştır. Bu karışımlardan % 35 uçucu kül katılarak elde edilen betonun 28 günlük basınç dayanımı 164.32 kg/cm^2 olarak elde edilmiştir. Uçucu külün kullanılması ile de hafif beton üretiminde bir miktar maliyet azalmasına sebep olacağı görülmüştür.

9.3. Betonarme Kirişlerin Teorik ve Deneysel Sonuçlarının Karşılaştırılması

Üretilen hafif betonların betonarme taşıyıcı kirişlerde kullanılabilirliği konusunda fikir edinmek için iki ayrı kalitede donatı kullanarak 4 adet betonarme kiriş imal edilmiştir.

K1 kirişinde teorik olarak hesaplanan taşıma gücü momenti 333 tcm, sehim 4.8 mm'dir. Deney sonucu taşıma gücü momenti 650 tcm, sehim ise 2 mm olarak ölçüldü.

K2 kirişinde ise teorik olarak hesaplanan taşıma gücü momenti 349 tcm, sehim ise 5.4 mm'dir. Deney sonucu taşıma gücü momenti 625 tcm, sehim ise 4 mm olarak ölçüldü.

Kirişlere konan donatı, dengeli donatının altında olup, limit donatı yüzdesine eşittir (14). Her iki kirişte akmadan sonra yük sabit olarak kalırken sehim artmaya devam etmiştir. Bu kirişlerin sünek davranışını ve kırılmanın çekme kırılması olduğunu göstermiş ve basınç bölgesinde betonun ezilmesiyle tamamlanmıştır. Her iki kiriş konan donatı denge altı ve limit donatı değerinde olduğundan kirişlerin teorik olarak sünek davranış yapıp çekme kırılması ile kırılması beklenmemektedir. Teorik ve deneysel sonuçlar bu açıdan uyum içindedir.

K1 kirişinde deneysel kırılma momentinin taşıma gücü momentine oranı $M_{deney} / M_{teorik} = 1.97$ olarak bulunmuştur. Bu da deney sonucunun teorik hesaba göre 1.97 kat fazla olduğunu ve kirişte kırılmaya karşı 1.97 oranında emniyetli olduğunu gösterir. Bu da oldukça iyi bir sonuçtur.

K2 kirişinde bu oran 1.90 olarak bulunmuştur. K2 kirişinin taşıma gücü momenti emniyet katsayısı, K1 kirişinin emniyet katsayılarından düşük bulunmuştur. Buda BCI ile imal edilen kirişin emniyet katsayısının yüksekliğini gösterir.

Deney sonucuna göre BÇIII donatılı K2 kirişinde ezilme anındaki sehimin akma anındaki sehime oranı 8.18 iken, K1 kirişinde bu oran 6.66'dır. Buradan BÇIII donatılı kirişin daha sünek bir davranışa sahip olduğu ortaya çıkmıştır.

9.4. Öneriler

Her iki tip betonarme kiriş deneylerinden elde edilen teorik ve deneysel sonuçları karşılaştırıldığımızda, hafif betondan imal edilen taşıyıcı kirişlerin yeterli emniyet katsayısına sahip olduğunu görürüz. Betonarme yapılarda taşıyıcı kiriş olarak hafif betondan imal edilmiş kirişler kullanılabilir.

10. KAYNAKLAR

1. DURMUŞ, A., 1986, Hafif Betonarme Yapılar, T.M.M.O.B. İnşaat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi Bülteni Shf. 12-15, Doğmuş Matbaası, ANKARA.
2. TAŞDEMİR, M.A., 1982, Taşıyıcı Hafif Agregalı Betonların Elastik ve Elastik Olmayan Davranışları, Doktora Tezi, İTÜ, İSTANBUL.
3. POSTACIOĞLU, B., 1987, Beton Cilt 2, İTÜ, Matbaa Teknisyenleri Basımevi, İSTANBUL.
4. KILIÇ, R., KOÇ, S., 1988, Madenşehri (KARAMAN) Güney Batısındaki Ponza Taşının Etüdü ve Hafif Beton Agregası Kullanılabilirliğinin Araştırılması, Doğa Dergisi, c-12, sayı 3, TÜBİTAK, ANKARA.
5. KILIÇ, R., ŞİMŞEK, O., 1991, Madenşehri (KARAMAN) Doğusundaki Ponza Taşı İle Üretilen Hafif Beton Dayanımına Uçucu Kül Oranının Etkisinin İncelenmesi, Doğa Dergisi, c-15, shf. 3, TÜBİTAK, ANKARA.
6. ALBAYRAK, H.F., 1985, Hafif Agregalar Ve Beton Karışım Hesabı Prensipleri, D.S.İ. Genel Müdürlüğü, ANKARA.
7. TS 3529, 1980, Beton Agregalarının Ağırlıklarının Tayini, T.S.E. ANKARA.
8. TS 3526, 1980, Beton Agregalarının Özgül Ağırlık Ve Su Emme Oranlarının Tayini, T.S.E., ANKARA.
9. TS 130, 1978, Agrega Karışımlarının Elek Analizi Deneyi İçin Metod, T.S.E., ANKARA.

10. TS 2511, 1977, Taşıyıcı Hafif Betonlarının Karışım Hesapları, T.S.E., ANKARA.
11. TS 3234, 1978, Bimsbeton Yapım Kuralları, Karışım Hesabı ve Deney Metodları, T.S.E., ANKARA.
12. TS 2941, 1978, Taze Betonda Birim Ağırlık, Verim Ve Hava Miktarının Ağırlık Yöntemiyle Tayini, T.S.E., ANKARA.
13. TS 2871, 1977, Taze Beton Kivam Deneyi, T.S.E., ANKARA.
14. ERSOY, U., 1983, Betonarme c-1, Dizerkonca Matbaası, İSTANBUL.
15. ERSOY, U., ATIMTAY. E., 1975, Betonarme, ODTÜ, Güven Yayınevi, ANKARA.